

Inhoudsopgave

LOGBOEK 2020	4
Blog 1: 22 Juli 2020, Laboe.....	4
8 t/m 12 juli. Eernewoude: “Zullen we dan in de regen voor anker gaan en bij jullie aan boord barbecueën”, vroegen de kleinkinderen? Tuurlijk zei ik.	4
Blog 2: 3 Augustus 2020, Delfzijl t/m Utklippan: 447 mijl.....	5
14 juli t/m 21 Juli: “Ankeren onder Juist en toevallige ontmoeten in het NOK.	5
25 juli. 06.00 uur opgestaan. Plannen een beetje bijstellen. Hesneas.	5
27 juli. Weer een toevallige ontmoeting en Møns Klint in de zon. Smygehamn.	6
31/7 Lekker zeilen richting Ystad om pakje op te halen en dan door naar Simrishamn of toch iets anders? Brantevik.	6
2 augustus, een heftig tochtje van 54 mijl met een mooie beloning aan het eind. Utklippan.	6
Blog 3: 3 t/m 11 Augustus 2020, Utklippan t/m Hävringe: 207 mijl.....	7
3 augustus: Weer een verrassende ontmoeting onderweg naar Kristianopel	7
4 augustus. Het begin van ankerend zwerven. 42 mijltjes gevaren. Ankerplek Måsö Getterö	7
6 augustus. Een prachtige zeildag naar ankerplek Kiddeholmen.....	7
10 augustus. >20.000 stappen gezet. Wat heeft dat nu weer met zeilen te maken?	8
14 augustus. De eerste Drone opnames van het eilandje Hävringe.....	9
Blog 4: 14 t/m 24 Augustus 2020, Hävringe – Sand Oren: 169 mijl.....	10
14 augustus op Landsort nemen we een belangrijk besluit voor de winter.....	10
15 augustus. Prachtige tocht naar Huvudskär en een leuke ontmoeting.....	10
17 en 18 augustus. Een “Koninklijke” ontvangst bij de Royal Swedish Yachtclub in Saltsjöbaden!	11
19 en 20 augustus. Energie perikelen.	11
21, 22 en 23 augustus. Drie heerlijke zeildagen en 94 NM verder noordwaarts.....	12
Blog 5: 24 Augustus t/m 9 september 2020, Öregrund – Höga Kusten: 224 mijl.....	13
26 Augustus Het wordt frisser ook al is het zonnig. Meine zwemt nog iedere ochtend.	13

30 augustus. Er komt maar geen eind aan deze maand. Overpeinzingen over een naderende winter. Culinair in Axmar Bruk.....	13
1 september. Meine doet nog steeds een ochtend plons.....	14
Avond 2 september In een oorverdovende stilte liggen we hier in onze baai. Fläskvik op eiland Innerstön	15
3 september. In het rumoer van een stad. Hudiksvall.....	15
5 september en de zon schijnt. En de wind komt uit de goede hoek. We gaan richting MELANFJÄRDEN	16
6 september. Met blote benen in het zonnetje in de kuip tijdens het zeilen verslagje maken. Lekker relaxed.....	16
8 september. Net voor de bui binnen door weer een hele nauwe ingang. Kattskär.....	17
9 september. Heerlijke rustige nacht in onze privé ankerbaai. Op weg naar Barsviken.....	17
Blog 6: 10 september – 26 september 2020, de Höga Kusten: 119 mijl.....	18
11 september. De Höga kusten om de hoek. Härnösand	18
12 – 15 september. Eerste drie dagen Höga kusten: alsof je zeilt door de Ardennen.....	19
18 september. Vrijdag iets minder wind, maar nog wel kracht 5 richting Trysunda	19
19 september Zonnige zaterdag en hulp bieden aan een Canadese Zweed op het eiland Trysunda.....	20
21 september van Trysunda naar het populaire Ulvohamn	21
22 september. Een onverwacht mooie wandeling op het onbewoonde Mjältön	21
23 september. Op de motor op open zee tegen de wind in naar het zuiden, maar met de zon in mijn gezicht. Barstahamn	21
24 september, eerst naar de kapel en dan zeilen in de mist naar Lövvik.....	22
25 september, een kort tochtje in de zon naar het eiland Lungön	22
26 september. Regen, regen en nog eens regen, dus we gaan een stukje varen.....	22
Blog 7: 28 september – 14 oktober, Cestlavie zwerft in zeer rustig tempo van de Högakusten richting Stockholm: Sorakersviken t/m Skärså en Storsand: 139 mijl.....	23
28 september. Zomaar onverwacht een koude maar perfecte zeildag. Sorakersviken	23
29 september. 4 gevangen vissen plus 1 zalm. Sorakersviken	23
30 september. Zo dicht mogelijk langs de rotsjes, want Meine wil een vis vangen. Op weg naar Alnö	24
1 oktober in dichte mis de ingang van een baai vinden tussen alle rotsjes door naar Juniskär	24

2 oktober 15 mijltjes lekker zeilen met NO 3 en goed zicht naar Skatan.	24
3 t/m 7 oktober. De 4e verregende en verwaaide dag in mellanfjärden! Wat doe je dan?	24
8 oktober. Een lichte streep aan de einder en dan eindelijk de zon die doorbreekt. Voor één dag. Op de motor naar Hölick.....	25
9 – 12 oktober. Tijd om te vertragen. Borka.	26
13 oktober. Eindelijk weer een stukje zeilen. Naar Skärså 16 mijltjes.....	26
15 oktober. Het lijkt wel lente.	26
Blog 8: 16 oktober – 14 november, Cestlavie zwerft in zeer rustig tempo van de Högakusten richting Stockholm: Soderhamn t/m Saltsjöbaden : 250 mijl.	28
18 oktober. Lekker windje (6-7) vandaag of iets teveel? Segelvik – Axmar Bruk	28
20 oktober. Dinsdag: Frisjes met natte sneeuw en weer 15 mijltjes zuidwaarts! Norrsundet. Woensdag tegen de verwachting in droog en weer 25 mijltjes verder Gävle.	28
21 oktober. Met een kalm zeetje naar Gävle. Weer 25 mijltjes.....	28
23 oktober - 27 oktober. Stukje op de motor werd 34 mijl zeilen in het zonnetje. Koers onderweg bijgesteld richting Ångskårklubben	29
27 oktober. Vandaag toch nog mooi de helft van de 16 mijltjes kunnen zeilen naar Öregrund.	30
28 oktober. 21 mijltjes van Öregrund naar Grisslehamn.	30
29 oktober. Kalm zeetje ten oosten van eiland Vaddo.....	30
30 oktober t/m 4 november: 3 nachtjes in 2 verschillende ankerbaaien. Bofjärden en Tofladen en 3 nachtjes in het leuke stadje Norrtälje.	30
5 en 6 november: op de motor tegen harde wind in. Lidön en Högmarsö. Van een onaantrekkelijk eiland naar een schitterende ankerplek.	31
6, 7 ^e en 8 november: onze privé plek met “illegaal” afgetapte stroom van het badhuisje. Kyrkogårdsön!	31
9 t/m 11 november. Korte afstanden op de motor. Vaxholm en Wasahamnen.	31
13 november. Nou nog eentje dan; een mooi ankerplekje. Napoleonviken	32
15 november – 7 december. Settelen voor de winter in Saltsjöbaden	32
Excel overzicht 15 juli – 15 november 2020: Delfzijl – Trysunda – Stockholm.....	33
Vertrek- en aankomsttijden. Triptijden. Afstanden. Zeil- en motor uren. Vertrek- en overnachtplek. Havengelden.	33
Een korte epiloog	36

LOGBOEK 2020

Blog 1: 22 Juli 2020, Laboe.

8 t/m 12 juli. Eernewoude: “Zullen we dan in de regen voor anker gaan en bij jullie aan boord barbecueën”, vroegen de kleinkinderen? Tuurlijk zei ik.

En zo begonnen een paar prachtige verrassende dagen met blije mensen (jong en oud) én het begin van onze zomerreis. Na het nodige geklus aan de boot, zijn we dan eindelijk klaar voor vertrek. Ondanks Corona perikelen willen we deze zomer naar de NO kust van Zweden. We zullen steden vermijden en zoals gewoonlijk veel voor anker gaan. Maar genoeg over Corona, terug naar de kleinkinderen. Aangezien Joost, Margot en gezin twee weken in Eernewoude zijn, heb ik een plan. Ik wil ze als gezin een SUP cadeau doen voor de vakantie, maar ook om gelukkige momenten te vieren na een moeilijke periode met ziekte in het gezin. Zogezegd, zo gedaan. De SUP is een succes en ondanks de vele regen wordt er goed gebruik van gemaakt. We gaan inderdaad voor anker, het hele gezin komt aan boord. Onze grote zware 105 pk DAF diesel mogen starten is voor 8- en 10-jarige jongens (Tibbe en Kick) natuurlijk een belevenis. Ook het 33 kg zware Rocna anker laten zakken is dat. Dan een regendekje spannen en Meine is de klos: hij mag de BBQ aanmaken. (Een mini green Egg). Later op de avond wordt Keet, het 5-jarige zusje opeens heel verlegen. Ze heeft een vraag. Na wat geplaag van wat wil je dan: In de mast klimmen? Gekielhaald worden, komt het hoge woord eruit. Ze wil blijven slapen. Spannend hoor, ook voor mij, want ik ben niet zo gewend aan kleintjes. Ze slaapt als een roos tot 8.30 uur, nadat ik haar 1 belangrijke instructie heb gegeven: “Wat er ook gebeurt, je gaat niet naar buiten!” Ik slaap wat minder goed en lig toch alert. Gaat dat wel goed daar in de achterhut? Hoor ik geen vreemde geluiden?

De volgende ochtend regent het nog steeds, maar minder. Met het roeibootje breng ik Keet terug naar huis. Plan is die dag vanaf een uur of 14.00 het natuurgebied in te varen met ons bootje met elektrische motor, de nieuwe SUP en een heel oude surfplank van Margot. Rond het afgesproken tijdstip komt het hele spul naar de boot. De zon schijnt inmiddels en Kick komt op de SUP samen met Duca aanvaren. Ik heb Duca daar vanmorgen achtergelaten. Een voorbeeldige “speelpophond”, die alles toelaat. Dus blijft Duca die nacht slapen in het huisje..... en gaat er in de ochtend vandoor, hoor ik later. Het blijft een nieuwsgierig beestje. Na veel roepen en zoeken over het bungalow park is ze weer terecht.

Afijn, lang verhaal kort. Het natuurgebied in met natuurlijk waterplanten in de schroef, jeugdherinneringen van mij met onze Fair Lady, de meertjes vol plumpe bledde, borrelen op het terras van de Prinsenhof. Een nieuw idee. Jullie varen toch morgen de Staande Mast route? Mogen de jongens mee dat we ze dan een stukje verder ophalen? Ja en nog beter, ze mogen blijven slapen. Dus vertrek de volgende ochtend rond 11.15, boodschappen gedaan, en daar gaan we door het mooie Friese landschap.

Varen, proberen te sturen, geld doen in het klompje bij de brug van Dokkum, verstoppertje aan boord (Denk erom: Niet in de machine kamer!), lekker hoog in het zeil van de giek zitten voor mooi uitzicht, op de plotter AIS signalen bekijken en vervolgens het schip in het echt spotten, een half uurtje op mijn iPad een spelletje en op de Marrekrite plek die we uitkiezen na het eten vissen o.l.v. Meine. De volgende middag haalt Joost ze op in Garnwerd. Wat was dit heerlijk, dat jonge spul aan boord. En zo fijn dat het met de gezondheid goed gaat. Heel dankbaar ben ik.

Blog 2: 3 Augustus 2020, Delfzijl t/m Utklippan: 447 mijl***14 juli t/m 21 Juli: "Ankeren onder Juist en toevallige ontmoeten in het NOK.***

Een week eerder dan vorig jaar verlaten we Nederland richting Noord. De afgelopen dagen waren een combinatie van toevallige ontmoetingen, lekker luieren en mooie natuur. Na Delfzijl voeren we buitenom Borkum naar Norderney. De helft van de route kunnen zeilen zonder motor bij. De haven was erg vol, maar Wim had een plekje geregeld naast de DioneIV in de Marina. Normaliter liggen we aan de kade waar we zelf met lijnen het verval moeten compenseren. Wel zo'n 15 euro goedkoper. Het is erg mooi stil weer. Wim en Babette vertrekken om 07.00 uur en wij zwaaien hen uit. Wij vertrekken rond 14.00 (net na LW) richting een ankerplek onder het eiland Juist. Hier lagen we eerder en werden toen overvallen door hevig onweer in de nacht. Nu alles rustig en drie nachten blijven liggen. Juist NO gedeelte is Zone1, wat betekent niet aan wal, dus Duca uitlaten op een zandplaat die af en toe droogvalt. Op 1 van de dagen vaart een groot bruine vloot schip voorbij de Najade met iemand aan boord die roept: Hoi ik ben Jan van de Vlieter. Erg leuk. We hebben hem leren kennen in Sneek toe hij bij Yme zijn tjalk aan het opknappen was. Nu is hij even opstapper en geniet. De rust hier is heerlijk. Veel vogels die vooral schreeuwen bij laag water en af en toe een huilende jonge zeehond. De zeehonden zijn best nieuwsgierig dus zwemmen af en toe rond de boot.

Dan vertrekken we richting Cuxhaven, altijd weer een lange tocht, zeker het laatste stuk de Elbe op. Mooi weer, maar weinig wind. We kunnen een paar uur zeilen zonder motor, maar dan moet die toch bij. Onderweg zie ik nog een Jan van Gent vliegen, zeker afgeweken vanaf Helgoland. Als we de Elbe opvaren laat een tuimelaar/bruinvis zich een paar maal zien. Om 20.30 komen we in Cuxhaven aan en het laatste stuk gaat langzaam ook al is het al LW. De stroom loopt een aantal uren achter, dus helaas. Net op tijd om nog even te eten op het terras van het restaurant. Ik heb medelijden met de dienstertjes die de gehele avond een mondkapje moeten dragen. Wij alleen bij binnenkomst totdat we zitten.

De volgende morgen rond 10.30 met ruim stroom mee richting Brunsbüttel. Het gaat snel. Uit de verte zien we aardig we jachten liggen wachten voor de sluis. Als wij daar zijn geeft de sluis wit licht: we kunnen door en voor ons dus geen wachttijd. Ook deze keer willen een paar jachtjes die als laatste in de sluis komen er al eerste weer uit. Onbegrijpelijk en dat is dus hard in de achteruit voor hen om de anderen toch voor te laten gaan. In het NOK maakt Meine tijdens het varen een praatje met mensen op een NL jacht. Het blijkt Dick Schermer te zijn, de zeilmaker van onze zeilen en hij kent het schip goed. Altijd handig om te weten. Later komen we in het Gieselau kanaal, zijn zoon Peter tegen die met de Ostara mooie reizen maakt en daarover schrijft in het blad Zeilen.

25 juli. 06.00 uur opgestaan. Plannen een beetje bijstellen. Hesneas.

We willen naar Klintholm zeilen, hier 66 mijltjes vandaan. 06.20 uur varen. Buiten de baai nog weinig wind. Tot 10.45 motor bij. Mooi weer. Heerlijk zeilen half tot ruime wind met een gangetje van 6,5 knopen. Tot 13.05, dan toch weer motor bij. We gaan langs de kaap van Gedser. Nog 28 mijl te gaan. We zien wat stapelwolken. Meer wind? Nee dus en ondanks de motor bij wordt het minimaal 20.00 uur voordat we aankomen. Op de kaart zie ik aan bakboord het haventje Hesneas liggen. In de pilot staat: "Meestal erg druk in het seizoen" en vandaag is het zaterdag. Maar ach, er is altijd wel plek voor zo'n klein scheepje als het onze! Om 17.30 leggen we aan in de kom. Mooi plekje aan de kade. 56 mijl gevaren. Veel boxen vrij. Morgen gaat het regenen. Ik denk dat we hier een dagje blijven. Zo heerlijk rustig.

27 juli. Weer een toevallige ontmoeting en Møns Klint in de zon. Smygehamn.

Na een leuke ontmoeting met vrienden van Henk Haak (Hennie en Lisca) die hier met hun camper zijn, maar altijd gezeild hebben, varen we om 8.40 uur. Zo'n 55 mijltjes te gaan richting Smygehuk, het meest zuidelijke haventje van Zweden. Direct alle zeilen bij, want er staat nog niet de beloofde windkracht 3. Toch zetten we niet de motor. Met een gangetje van 3 knoepjes maken we voortgang. Er is ook 1 knoop tegenstroom. Uiteindelijk kunnen we de gehele dag zeilen zonder de motor bij te hoeven zetten. Uniek en heerlijk. 53 mijl in 11 uur. Met de zon erop passeren we Møns Klint, echt prachtig en met mijn nieuwe statief maak ik redelijke stabiele foto en filmbeelden. Om 19.30 komen we aan in het piepkleine haventje. Redelijk vol met kleine scheepjes, maar met voorzichtig keren en manoeuvreren parkeer ik onze Cestlavie netjes is. Voor en achter nog 1 meter over! Het enige nadeel van dit haventje is dat het er enorm stinkt van de drijvende stukken bodem die aan de oppervlakte komen. We zijn trouwens net voor een enorme regenbui binnen. Het zal de hele nacht regenen. Later komt de havenmeester die mij al zag binnenvaren en voor ons de Nederlandse vlag heeft gehesen. Slechts 16 euro voor ons grote schip en we liggen op een diepte van iets minder dan 2 meter. We zijn iets te laat voor 1 van de drie restaurantjes, dus ik kook even snel iets. Wijntje erbij en rond 22.00 uur is het gedaan. Lekker slapen.

De volgende morgen schijnt de zon weer. Wandelingetje gemaakt me Duca aan de lijn, want er zijn hier adders. Het oude koopmanshuis is omgetoverd tot een zeer smaakvolle winkel prachtige kunstwerkjes verkocht worden. Echt smaakvol en geen kitsch. Boven is een schilderij tentoonstelling en ik koop een mooi schilderijtje met de naam "horizon". Met erop alleen de zee en de lucht met nog een streepje zonlicht op het water.

31/7 Lekker zeilen richting Ystad om pakje op te halen en dan door naar Simrishamn of toch iets anders? Brantevik.

En weer zijn we in het piepkleine haventje Branteviks terecht gekomen gisteren na 40 mijltjes. Tussenstop in Ystad om een nieuwe WC pomp op te halen die uit Nederland is gekomen. Op weg naar Simrishamn zie ik bakboord uit een klein haventje. Maar eens invaren dus. Het paste met manoeuvreren hier precies om te keren. Heerlijk restaurantje en lekker zwemmen in glashelder water. Prachtig hier. Heerlijk hier gegeten en de volgende morgen vers brood gehaald. We ontmoeten nog een leuke jonge Zweed uit de buurt van Göteborg. Hij heeft een houten klein jachtje, maar is erg onder de indruk van ons schip.

2 augustus, een heftig tochtje van 54 mijl met een mooie beloning aan het eind. Utklippan.

07.00 opgestaan. 07.45 varen met de verwachting van een mooie zeiltocht van Brantevik naar Utklippan. Dat valt tegen. Direct buiten al enorme deining, dus er breekt weer iets in de kombuis. Alle vier de zeilen hijsen. Echter de gehele tocht te weinig wind, danwel uit de verkeerde te ruime hoek om voortgang te maken. Motor bij dus, maar we blijven schommelen. Ik word zelfs een beetje zeeziek. De gehele dag grijze luchten en zelfs wat regen. Uiteindelijk zeilen we maar 2 van de 10 uur echt zonder motor! Ik begin me af te vragen of met deze deining Utklippan aandoen wel zo een goed idee is. Door naar Karlskrona? Meine heeft er echter wel vertrouwen in. Bovendien zien we in het zuiden de lucht lichter worden en vlakbij het eiland ligt de vuurtoren op door de zon. Vrij vroeg haalt Meine het grootzeil binnen. We schommelen nog enorm en plots schiet onze lange giek uit zijn handen. (We positioneren de giek altijd aan bakboord of stuurboord om het sturen gemakkelijker te maken. Eenmaal had ik het blok tussen de spaken van het stuurwiel en kon helemaal niet meer sturen). We bukken direct en samen lukt het de giek weer vast te grijpen en te monteren. Al schommelende stuur ik de boot voorzichtig langs de klippen. Er liggen wat jachten, maar er is nog een plek aan de kade vrij. Na het eten laat de zon

zich zien vlak voor ze ondergaat. Wat een beloning en wat een nooit foto's kan ik daardoor nog net op de valreep maken. De volgende ochtend even zwemmen in 14 graden water. Dipping in and dipping out, maar wel lekker. Een Zweedse komt naar ons toe: We behoren nu officieel tot de "Polar Bear Club"! En trouwens 10 jaar geleden waren we hier ook met de Ithaka en bijna op dezelfde dag: 5 augustus. Hondje Max was toen 15 jaar en trippelde dapper over de rotsen.

Blog 3: 3 t/m 11 Augustus 2020, Utklippan t/m Hävrings: 207 mijl

3 augustus: Weer een verrassende ontmoeting onderweg naar Kristianopel

We vetrekken laat. Eerst nog even met het havenbootje naar het andere eiland geroeid voor een wandeling. Mooie foto's gemaakt. Om 12.30 uur trossen los. We varen nog even naar de oostkust van het eiland voor de kolonie zeehonden. Vanaf de haven niet te zien, maar wel te horen! Het zijn er veel en ze liggen op kleine rotsen bijna boven op elkaar. Prachtige dag trouwens weer met een beetje wind. Vanuit de verte is de brug bij Kalmar al goed te zien. Uit de verte zie ik een zeiljacht met iets dat lijkt op een Nederlandse vlag. Snel mijn telelens erop en ja goor het is de "Avontuur", een Hanse van naar blijkt Facebook ZeilNoord vrienden. Voor ons beiden de eerste NL boot die we zien. Vanuit de verte roept men hé "Ithaka". Leuk. Later mail ik de foto's naar Gerard Faas. Wij laten Kalmar links liggen en varen door op de motor naar Kristianopel. Geen wind meer, maar wel mooie zon. Er liggen al aardig wat jachtjes en we krijgen hulp met het aanmeren met de neus op de wal en achter een ankerboei. Voor het eerst weer sinds een hele tijd. Die boeien zijn trouwens met een pikhaak goed naar het schip te trekken. Bij het invaren hadden we hem gemist. (De werking van ons "Hook and Moor" haak vergeten!). Ik wilde al bijna de bijboot laten zakken. De volgende ochtend betaald bij de havenmeester die van zijn kantoortje een compleet natuurhistorisch "museum" heeft gemaakt. Nog even boodschappen gedaan in een goed gesorteerd supermarktje, dat vanaf 1 augustus pas om 09.00 uur open gaat. Het naseizoen begint hier vroeg!

4 augustus. Het begin van ankerend zwerven. 42 mijltjes gevaren. Ankerplek Måsö Getterö

Ik ga op zoek naar de eerst mogelijke ankerplek in dit gebied en dat wordt Getterö. Beboste eilandjes en rustig. En Duits jacht is enorme aan het knoeien met zijn anker. Hij drijft steeds weg. Waarschijnlijk een te kort lijn gestoken. De zweden varen hier langzaam en zwaaien vriendelijk. De zonsondergang is roze/paars en te mooi om te fotograferen. Ik sla het mentaal op. We blijven lang buiten zitten en vlak voor het donker wordt zie ik iets zwemmen: het blijken twee reetjes van en het ene naar het andere eiland. Nooit eerder gezien. Prachtig zoals ze rustig aan land stapten. De 2^e dag dat we hier liggen, luieren we wat. Meine doet pogingen om vis te vangen. Lukt nog niet. Dan maar uit de diepvries op de BBQ! We wandelen nog even over 1 van de onbewoonde eilandjes. Naast restanten van vogels, die door roofvogels zijn gepakt, rapen we ook twee grijze afvalzakken vol afval. Plastic en glas. Later horen we enorm gekrijs. Een reiger verjaagt een kleine roofvogel, die vervolgens zelf achter de meeuwen aan gaat.

6 augustus. Een prachtige zeildag naar ankerplek Kiddeholmen

Vertrokken om 8.40 uur. Weer mooi weer én er is wind. Uiteindelijk zeilen met 31 mijn met alleen de kluiver en de bezaan. Zonder motor met een snelheid variërend tussen 4 en 5 knopen. Een heerlijke dag. Om 17.00 uur komen we aan in Kiddeholmen. De toegang tot de baai zijn een rode en

een groene boei, waar we maar net tussen door kunnen varen. Dit alles ademt al echt de Zweedse sfeer die we kennen. Vakantiehuisjes op kleine eilandjes. Duca laat zichzelf uit op een klein eilandje. Springt uit en in het bootje zonder dat ik aanleg. Handig.

*Terwijl we hier naar toe varen passeren we het eiland **BLÅ JUNGFRUN***

WIKIPEDIA: Het is een onbewoond Zweeds eilandje met een oppervlakte van 66 hectare in de Oostzee tussen Småland en Öland. Sinds 1926 is het een nationaal park. Het hoogste punt is 86,5 meter en van juni tot en met augustus kan het vanuit Oskarshamn bezocht worden. Het eilandje staat onder meer bekend omdat het volgens de mythe verzamelplaats is voor heksen die er op nitte donderdag de heksensabbat vieren. Op het eiland ligt een labyrint dat voor het eerst in 1741 door Linnaeus bij zijn bezoek aan dat eiland beschreven werd. Wie stenen meeneemt van het eiland wordt volgens de legende getroffen door ongeluk, aangezien hier de zielen van verbrande heksen in zouden wonen.

9 augustus. Zo, dat schoot lekker op. 55 mijl naar het noorden gevaren. Arkosund

Om 7.15 anker op en varen over spiegelglad water. Dan denk je saaie tocht, maar dat valt best mee. We voeren val langs een paar rotsen waar naast zwanen (die zie je hier veel) twee visarenden zaten. Prachtig vooral toen 1 van de 2 weg vloog.

We varen buiten om, omdat we mijlen willen maken. De scheren komen voor ons na Arkösund aan bod. Vanaf 14.45 kwam er wind en met alleen kluiver en bezaan gingen we prima 5-6 knopen. Als we zo lang rustig aan hebben gedaan, dan heb ik toch nog steeds een zekere angst voor de kracht van ons schip. Vooral als ze zeilt! Na een tijdje went het en ook de scheren invaren vanuit zee richting Arkösund gaat me prima af. Het is mooi weer maar wel een aanlandige wind en we surfen en deinen behoorlijk. Bijna voor de wind en de kluiver klappert en we halen hem in. Ik zie dat de naad die we provisorisch met zeilerstape gerepareerd hebben toch weer loslaat. Hopelijk vinden we morgen iemand die kan repareren. Na een tijdje wordt het rustig. De rode boeien of eigenlijk staken in Zweden zijn haast niet te zien maar de rotsjes wel gelukkig. Om 17.30 leggen we aan in een vrijwel lege jachthaven en weer geholpen door een aardige Zweed. Hondje uitlaten en bij een tentje een rendier 2 hamburgers met sla en frites gekocht. Met zijn tweeën uit eten in Zweden voor 23 euro! Om 20.30 vallen mijn oogjes dicht. Lekker slapen. 10 jaar geleden waren we hier ook. Het was toen ons meest Noordelijke punt en het begin van de terug reis. Ik kocht bij de zeilvereniging een blauwe trui, die ik nog steeds draag. Maar daar is het nu te warm voor.

10 augustus. >20.000 stappen gezet. Wat heeft dat nu weer met zeilen te maken?

Vanmorgen heel vroeg (5.30 uur) werden we wakker van een door de weerberichten volledig over het hoofd geziene stevige bui. Het luik bij onze slaap hut stond wagenwijd open. Nog even geprobeerd te slapen, maar dat lukte niet meer, dus om 6.30 opgestaan om een stevige wandeling met Duca te maken. Die komt de laatste dagen qua wandelen niet zo aan haar trekken. Het is nog heel stil en rustig buiten, dus ik laat haar los lopen. Dat vindt ze toch het fijnst. Mooie wandeling iets NO van het plaatsje. Via houten vlonders en trapjes een heel stuk richting de Marina. Nu ik toch onderweg ben, kan ik net zo goed op zoek gaan naar iemand die onze kluiver kan repareren. (De draad van een naad is verweerd en heeft losgelaten. We plakken er zeilerstape op om te voorkomen dat het verder losgaat.). Bij de Marina is al iemand aanwezig die we verwijst naar een geel huis (dat zijn ze hier allemaal!), maar met groen koperen dak. Daar woont een vrouw die dektenten maakt. Ik zie het huis liggen, maar kan het toch niet vinden. Inmiddels Duca een de lijn: hazen op ons pad. Ze wordt gek! Een voorbijganger helpt me verder. Het is die rode loods met zwart dak. (Zo fijn dat iedereen zo behulpzaam is én Engels spreekt.). Daar aangekomen inderdaad het goede adres. Ze heeft ook tijd en ik krijg een karretje

(opvouwbare bolderkar. Die wil ik ook aan boord) mee om op te halen. Weer terug naar de haven, langs de supermarkt die pas om 09.00 uur open gaat. Dat waren de eerste 8000 stappen.

Eerst het karretje gebruikt om ons afval en lege flessen weg te brengen. Best veel omdat we ook nog steeds de 2 zakken van het opgeraapte afval van Måsö Getterö aan boord hadden. Weer 3000 stappen. Toen met het karretje boodschappen gedaan. De supermarkt is aan het leeg verkopen.

Vandaag 10 augustus is de start van het naseizoen. Eind augustus gaan ze dicht. Ik ben op deze dag de eerste Nederlandse zeiler die ze in de winkel krijgen. Vers brood is er nauwelijks. Dat wordt de komende tijd brood bakken aan boord. Ze zijn heel vriendelijk. Terug op de boot heeft Meine de kluiver klaar gemaakt voor "transport". Op en neer weer 5000 stappen. (Adres: Marin & Textil. 0709298121). Ze zal ons bellen als het klaar is. Op de terugweg even lekker luxe lunchen op het terras van het hotel. Met een glaasje spa erbij. Ondertussen heb ik ook "Wolfje" onze fleecedeken en ons kleed in de badkamer naar de gratis wasmachine gebracht. (Te groot om aan boord te wassen). Om 16.00 uur komt het verlossende telefoontje. Zeil is klaar. Twee keer op en neer lopen, want karretje moet natuurlijk ook weer terug, vind ik te veel. Bij het havenkantoor blijkt dat het karretje van de supermarkt een soort "community" karretje is. Ik kan het onderweg daar ophalen en later afleveren bij het havenkantoor. Dat scheelt weer een paar stappen. We rekenen 300 kronen af en bedanken voor de snelle service. Toch weer 5000 stapjes. Een nuttig en druk dagje. Om 17.30 varen we uit om een half uurtje later "om de hoek te ankeren". Wie zegt dat zeilen niet hard werken is?

14 augustus. De eerste Drone opnames van het eilandje Hävringe.

Nu trouwens onderweg naar Hävringe. Met een heel klein windje 2.4 knooppjes en de paravaan achter de boot. Wie weet? Uiteindelijk deze maar weer opgeborgen. Vissen hier lukt niet zo. Dit haventje ligt in de zogenaamde buitenschieren, dus de kale rotsen.

WIKIPEDIA: Hävringe is een eiland en een voormalige vuurtoren en pilotbootlocatie in de buitenste archipel van Oxelösund bij de ingang van de havens van Nyköping, Norrköping en Oxelösund. Het belangrijkste kenmerk van het eiland is het 22 meter hoge zeshoekige baken dat werd gebouwd in 1750-1752 en dat sinds 1751 een afmeerpunt is. Het baken is een houten constructie, bekleed met rood geverfde houten lambrisering en betaald door de burger Carl Arwedson in Nyköping. In de jaren 1880 deed het ook dienst als vuurtoren door een lamp in een raam te hangen. De pilots die er werkten mochten kleine houten huisjes bouwen, zodat hun families konden komen gedurende de zomer. Ook nu nog zijn alle huisjes eigendom van die families en gezamenlijk onderhouden ze het eiland.

Als we aankomen blijken we door onze afmeting direct de ruimte van 7 bootjes in te nemen. En toch worden we zeer welkom geheten. Het is rustig weer en ik kan net de boot om haar as draaien zodat we met de punt op de wind liggen. Jachtjes die later binnenkomen, gaan bij ons langzij. Zo ontmoeten we Carl Johan en Sophia, jonge mensen uit Stockholm. Enorm aardig en de volgende ochtend komt CJ aan boord om ons allerlei tip te geven voor dit gebied: weg van de snelweg zoals hij dat noemt. De volgende dag waait het best hard, dus we blijven nog een dagje zodat ik mijn eerste dronevlucht en opnames kan maken. En ik moet zeggen: Geslaagd. (Zie YouTube film 4).

Blog 4: 14 t/m 24 Augustus 2020, Hävringe – Sand Oren: 169 mijl***14 augustus op Landsort nemen we een belangrijk besluit voor de winter.***

Na Hävringe varen we n.a.v. een tip van CJ naar Landsort een langwerpig eiland in de buitenscheren. Voordat we gaan varen, moet ik echter mijn Navionics card van de plotter updaten. Noordelijk van hier heb ik lege plekken op de kaart. In de buurt van Stockholm vooral. Een eind verder is het weer ok. De kaart heb ik laten updaten in Enkhuizen. Vreemd. Toch maar ingelogd op de Navionics site en 220000 update én 500 mb verder is alles weer in orde. Was wel gratis gelukkig. We liggen in Landsort met de punt op de kade en voor het eerste m.b.v. het achteranker. Nog een hele manoeuvre en uiteindelijk met het bootje opnieuw en verder uit gebracht. Dan nog liggen we niet lekker. Er varen regelmatig veerbootjes voorbij die hoge deining veroorzaken. We halen ons 33 kg wegende voor anker aan dek, want dat dreunt dan steeds tegen de kade. Als ik 's-avonds met Caroline aan het bellen ben, hoor ik Duca luid blaffen. Ze is eigenhandig van boord gegaan en doet nu mee met een badminton spelletje. De kinderen vinden het gelukkig heel leuk. Terug aan boord is Meine in gesprek geraakt met iemand (Alexander) die onze boot bewondert. Hij wil de boot graag zien, maar het is al bijna 21.00 uur en het enige restaurant op dit eiland sluit dan. Ik bak een omelet voor hem aan boord en we raken aan de praat. Hij geeft ons een tip waar we kunnen overwinteren aan de oostkust: Saltsjöbaden Marina. Volgende morgen op onze fietsje (te heet om te wandelen) verkennen we het plaatsje en inderdaad heel leuk en charmant. Lekker geluncht met een biertje en wat boodschappen gehaald. Eind van de dag varen we uit om direct om de hoek 1,5 mijl verder te ankeren. Prima plekje en veel goedkoper. Ook hier weer aardige mensen. Ze bevestigen de mogelijkheid van Saltsjöbaden Marina voor wintermogelijkheden. Dus ja we besluiten definitief deze winter hier in Zweden te blijven. Waarom terugvaren? Bovendien kunnen we dan komend jaar misschien wel de gehele Botnische golf doen. Ons plan van vorig jaar!

15 augustus. Prachtige tocht naar Huvudskär en een leuke ontmoeting.

Op de AIS heb ik gezien dat Albert de Nijs en Claudia met hun Orion hier liggen. Ze blijven nog even dus we gaan elkaar daar zeker ontmoeten. We kennen elkaar alleen van facebook ZeilNoord. Het is weer prachtig weer maar met helaas te weinig wind voor ons om te zeilen.

WIKIPEDIA: Huvudskär is de laatste buitenpost van de Haninge-archipel. Een uitgestrekte en prachtige archipel met meer dan 200 eilanden, eilandjes en rotsen. Het grootste eiland is Lökskär, maar mensen verwijzen meestal naar het wat kleinere, maar bevolkte eiland Ålandskär als ze het over Huvudskär hebben. In de middeleeuwen was er een vissersdorp en later werd het eiland bekend als loods-, douane- en vuurtorenstation. Tegenwoordig is het oude douanekantoor een herberg en in het pilotenhuis is er een tentoonstelling over de geschiedenis van Huvudskär. Op Huvudskär kun je de kenmerkende schoonheid van de kale buitenarchipel ervaren.

We blijven hier twee nachten liggen. De eerste avond maken we kennis met Albert en Claudia voordat ze uitvaren voor een nachtelijke zeiltocht naar het "zandeiland" Gotska Sandön. Ik maak foto's en een filmpje wanneer ze met het laatste daglicht vertrekken. Ze hebben een heerlijke zeiltocht hoor ik later. Als we bij hen van boord gaan, maakt Claudia een leuke foto van ons tweetjes in het bootje en met het zonlicht op onze gezichten. Ben

ik heel blij mee. Heerlijk zwemmen en het eiland verkennen. De vuurtoren is open en te bezichtigen. Vanaf de top maak ik film opnames. Daar heb ik geen drone voor nodig.

17 en 18 augustus. Een “Koninklijke” ontvangst bij de Royal Swedish Yachtclub in Saltsjöbaden!

Met een klein windje en alleen kluiver en bezaan met een gangetje van 2,5 knopen tussen de scheren naar Stockholm gescharreld. Prachtig van de kale rotsen van de buitenscheren, via begroeide en uiteindelijk beboste scheren. Weer twee arenden en op het eind een zeehondje gezien. We komen onderweg ook nog 1 van de vijf Visbyklasse korvetten tegen, die zijn bedoeld voor oorlogvoering op en onder water. De korvetten hebben veel internationale aandacht gekregen om hun “stealth” uiterlijk en de techniek. De schepen zijn ontworpen door de Zweedse marine en gebouwd door de Zweedse scheepswerf Kockums. Zweden heeft echter veel problemen met de schepen gekend. Mede hierdoor is veel bezuinigd op de schepen. Bij een eventueel conflict worden de meeste Zweedse marineschepen ingezet in de kustwateren. Hier gaan zij op in de grillige Zweedse kust, en kunnen snel toeslaan van achter rotsen en kleine eilandjes. Ook de Visby's kunnen dat, maar zijn ook in staat om verder op zee het conflict aan te gaan.

5 mijl voor Saltsjöbaden stoppen we bij een ankerbaai: Hörsö. Vannacht ging ons voltage onder de 22 volt na 8 dagen geen Marina met wal aansluiting. En weinig op de motor. Vanmorgen direct motor gestart en dáárna pas mijn espresso machine aan. Lekker gezwommen in 20 graden water en op weg naar Saltsjöbaden. De Royal Swedish sailing club. Hier willen we informeren voor een winter ligplaats. En wat een Koninklijk welkom kregen we! Toen ik vroeg waar ik een zwemvest kon kopen voor als ik op de SUP ben kon ik die van de zeilclub lenen tot we in eind september/oktober weer terug zijn. Dus ja ze hebben een plek voor ons. Moet nog wel gecheckt worden, maar voor een mooi schip doen ze extra moeite! Kosten iets minder dan 1000 euro incl. 250 voor elektriciteit. Daarna bijbetalen. Douches, sauna en wasmachine gratis. In geval van vriezen gaan er onder water propellers aan. Toen we vroegen waar de supermarkt is en de Systembolaget (staatswinkel voor alcohol) bood de havenmeester aan om ons even te brengen en na een uurtje of zo weer op te halen!

Al direct als we liggen via een ankerboei meert ook een klassieke houten kotter aan met een IJslandse vlag. De Sjöfuglinn van Egill en Tinna. Ik maak een praatje en het klikt! We spreken af vanavond met zijn vieren in het restaurant te gaan eten. Het wordt een bijzondere avond met mooie gesprekken. Beiden zijn bekend in de culturele sector: Egill zanger en toneelspeler en Tinna toneelspeelster en tot voor kort Artistiek directeur van het IJslandse theater. We hebben het over op tijd stoppen met werken, familiebedrijven enz. We spreken af om contact met elkaar te houden.

19 en 20 augustus. Energie perikelen.

Als we besluiten weer verder te varen, gaan we eerst maar even diesel halen. We gaan nog verder naar het noorden. Het seizoen stopt en het onzeker of er veel dieselpompen zijn. Net als ik aanmeer bij de ponton houdt de boegschroef het voor gezien. Er zijn ergere momenten en plekken om hier last van te hebben. De man van de dieselpomp kan direct opmeten en het ziet er niet best uit. Dat zullen nieuwe moeten worden. Wat nu? Terug naar de Marina en vragen om advies. (En weer een nachtje 48 euro) de havenmeester van dienst belt voor ons met 6 elektriciens: 4 nemen op, 3 daarvan hebben over een week of 3 tijd en de vierde misschien over een paar dagen. Dat schiet niet op. We gaan het zelf oplossen. De volgende morgen met de trein (5 minuten lopen) en met een karretje met accu op weg naar winkelcentrum Nacka, waar een grote watersport zaak zit. Daar

kunnen ze ons gelukkig helpen. Ze hebben de goede accu's op voorraad en opgeladen en ze passen ook nog precies in de houten box. Ik reken 440 euro'tjes af en we besluiten dan ook maar even te lunchen. En Oja Meine gaat in één moeite door naar de kapper. Met twee karretjes met ieder een nieuwe accu gaan we weer op weg. Kaartje kopen voor de trein is nu lastig want er zijn geen automaten en het wifi apparaat om je betaalkaart tegen te houden werkt pas in het najaar. De conductrice heeft gelukkig begrip. Aan boord is Meine nog wel even bezig om alles te installeren, maar het gaat voorspoedig!

21, 22 en 23 augustus. Drie heerlijke zeildagen en 94 NM verder noordwaarts.

De volgende morgen vertrekken we vroeg. Allereerst gaat het op de motor door de Baggensstäket. Dat is een zeestraat in de archipel van Stockholm, tussen het eiland Värmdö en het vasteland. Het maakt deel uit van de waterweg tussen de firth van Baggensfjärden en de baai van Lännerstasundet. De waterweg loopt noordwaarts door Skurusundet naar Stockholm. Erg leuk en mooi ook. Daarna hijsen we de zeilen en gaan we door de drukke scheren op weg. We overnachten in een kleine baai Stor Asken. 37 mijlen gevaren. Het is een beetje somber, maar heel stil. Aan het eind van de middag zien we weer reetjes zwemmen. Nu twee volwassenen en een kleintje. Ik ben op tijd om ze te fotograferen. Niet zwemmend, maar wel als ze net aan land zijn. De volgende ochtend een klein buitje en dan schijn te zon weer.

Nu op weg naar Arholma, een boeren eiland dat nog behoorlijk authentiek is. 18 mijltjes heerlijk zeilen verder ankeren we in de baai. We stoppen deze keer wat vroeger, dus tijd om met Duca een lange wandeling te maken. Het is inderdaad een mooi eiland.

Er liggen wat jachten met een achteranker aan de steiger, maar dat wil Meine voorlopig niet meer. In Landsort heeft hij zijn rugspieren verrekt, omdat ons achteranker sowieso heel zwaar is en met een grote klomp klei al helemaal niet binnen te halen is. Hier moeten we nog iets op bedenken. De volgende ochtend vertrekken we rond 8.30 richting Öregrund. Dat is een kleine 40 mijl verder, maar er staat goede wind. 4-5 beaufort. Aflandig dus geen deining en met alleen bezaan en kleine kluiver halen we regelmatig de 7 knopen. Na 20 mijlen open zee, komen we bij de ingang van de sund naar Öregrund. Hier is het een stuk beschutter en kunnen alle zeilen bijgezet. Dat gaat af en toe wel erg hard met bijna uit het roer lopen, maar wel lekker intensief. Om 16.00 uur komen we aan in een zo goed als lege haven. Plek zat. De kosten zijn hoog, ongeveer 50 euro, maar niemand te bekennen. Er komt geen havenmeester langs. Er is ook geen zogenaamde "honesty" box, waarvoor ik speciaal cash geld heb gehaald en betalen met het Zweedse systeem kunnen we niet als je geen Zweedse bankrekening hebt. Dus we laten het maar zo. We investeren in ieder geval behoorlijk in de plaatselijke economie. (Supermarkt, lunch en 2 accu's)

We besluiten de volgende morgen nu ook maar de accu's van de startmotor te laten nakijken. De laatste tijd start de motor wel, maar niet erg gemakkelijk. Daar gaan we dus weer, niet met de trein maar op onze fietsjes met ieder een accu achterop naar de jachtwerf. Daar worden we weer heel snel geholpen en ook nu is het dringend advies: vervangen. Een monteur van de werf brengt de nieuwe accu's met een autootje naar de haven. Meine installeert ze en we varen uit om 6 mijl noordelijk te ankeren in wat blijkt een schitterende baai te zijn. (Stond niet in een gids, maar wel aangegeven op de kaart). Hier genieten van de mooiste zonsondergang van deze reis.

Blog 5: 24 Augustus t/m 9 september 2020, Öregrund – Höga Kusten: 224 mijl

26 Augustus Het wordt frisser ook al is het zonnig. Meine zwemt nog iedere ochtend.

Temperatuur water nu ongeveer 15 graden. Nu een beetje motorzeilen. Klein aanlandig windje, beetje deining. We zijn al aardig noordelijk en nog steeds op weg naar de **HÖGE KUST** (Zweeds: *Höga kust*). We varen nu door de scheren en dus wel een beetje opletten. Het valt me op dat zelfs de kleinste eilandjes een naam hebben! Zojuist eentje van 180 meter met de naam **SJÄHÄLHARNA**. Nu bijna 200 km ten noorden van Stockholm. Wat is het hier prachtig. Voor anker in een baai met uitzicht op zee. 42 mijltjes afgelegd noordwaarts! Dilemma: ik deel dit graag, maar weet ook dat het jaloersmakend is. Afijn zie het maar als troost/heimwee tv!

30 augustus. Er komt maar geen eind aan deze maand. Overpeinzingen over een naderende winter. Culinaire in Axmar Bruk.

De tijd gaat zo langzaam door alle indrukken. 30 juli waren we net in Zweden in **BRANTEVIK**. Sindsdien ongeveer 500 mijl gevaren met tot eergisteren wind mee. Sinds het Duitse eiland **JUIST** 21 keer geankerd. De langste keer 8 nachten en toen hadden onze accu's ook echt wal verbinding nodig. In deze tijd mooie ontmoetingen gehad. Nieuwe mensen leren kennen. Ook Zweden en dat is fijn omdat ze allen aangeven dat we een beroep op ze kunnen doen komende winter. Daar denk ik inmiddels wel over na. Hoe ga ik mezelf bezig houden en niet te veel vervelen. Ik kan niet de gehele dag boeken lezen en TV is natuurlijk beperkt vanwege weinig internet. En sowieso meer dan een uurtje tv kijken per avond deden we in Nederland ook al niet in de winter. In Nederland zijn de dagen al kort in de winter, maar hier straks nog meer. En bovendien hadden we de afgelopen twee jaar steeds klussen te doen. Zweeds leren is natuurlijk een idee. Zoveel mogelijk wandelen en bewegen. Breien? Haken? Nu denk ik in het begin van de avond vaak: Is de 10 al in de klok? Dan mag ik naar bed.

Een paar dagen geleden lagen we voor anker in een kleine baai van **LOVGRUND**. Prachtige zonsondergang weer en heerlijk rustig. Om 05.00 uur werd ik wakker van deining en geluid (ik dacht onweer!!!!). Het bleek ons anker, omdat de wind aan het draaien was en het schip dus ook. Moeilijk weer in slaap komen maar met oordoppen in lukte het. De volgende ochtend wilden we al naar het plaatsje waar we nu liggen, maar er was te harde wind tegen (Jaja eindelijk een keer) en geen beschutting van eilandjes. Het stampte behoorlijk, dus op de kaart de dichtstbijzijnde ankermogelijkheid gezocht en gevonden: **ENMAREN**. Hier lagen we heel rustig in een diepe baai. Lekker bijgeslapen!

We liggen hier nu 2 dagen met miezerig weer in **AXMAR BRUK**, waar we de eerste avond heerlijk culinair gegeten hebben. Allebei braaf niet meer dan 2 glaasjes heerlijke wijn. Meine drie gangen en ik twee. Vooraf gerookt hert en Meine een sirloin steak. Ik hield het bij vis. Inclusief een 10tje fooi 120 euro kwijt, dat viel mee. Gisteren een eind gewandeld en nu ben ik voor de tweede keer brood aan het bakken. Boodschappen doen is hier wat moeilijk. We hebben genoeg voorraad, maar brood raakt snel op. Leuk om te toen trouwens. Meine is met het bootje weg, nog steeds hoopvol dat hij ooit een vis vangt. Gisteravond werd hier het eind van seizoen gevierd door overal aan de kust en op de kleine eilandjes waslichtjes te ontsteken. Een prachtig gezicht. We zijn inmiddels nog 90 mijl verwijderd van de Höga kusten, ons uiteindelijke doel. Plan is de maand september hier te zwerven als het weer het toelaat. Heel veel zin in.

Axmar-Bruk ligt aan zee voorbij de snelwegen in het verlaten bosgebied Ödmården tussen Hälsingland en Gästrikland. Tegenwoordig is de Axmar-molen een rustgevend idylle, maar hier bruiste het van het leven gedurende de ongeveer 250 jaar dat er ijzer werd vervaardigd in de molen tussen 1671-1927. Hier vormden de molen en de zee een onderling verbonden geheel, in de haven werd het erts gelost, bij de molen werd het erts omgezet in ijzer dat opnieuw de haven uit werd verscheept.

Puntige rotsen zijn hier zo mooi! We fietsen in de regen. Op de terugweg volledig doorweekt maar wel een leuk plekje bezocht met oude boot huizen. We fietsten lang de weg met af en toe een vrachtwagen die duidelijk rekening met ons houdt maar toch doodeng. De weg is lang, recht, heuvelig en saai. De eerste afslag die zich voordoet nemen we dus naar **GRANÖN** met een dicht vis restaurant. Dat verwachtten we wel dus ik had de halve zelf gebakken pizza mee. Koud naar lekker. We wilden nog een afslag het bos in maken, maar toen zagen we over zee een bui aankomen. Terug dus. Toch bij elkaar 20 km gefietst. Gisteravond Kraanvogels die overvliegen en een prachtige Arend. Wat een spanwijdte! En toen landen er twee zwanen perfect synchroon. Schitterend. Vanmorgen toen ik net wakker werd droomde ik van twee grote vogels die in stilte pal over mijn hoofd vlogen. In de avond kijken we naar de opkomende bijna volle maan.

1 september. Meine doet nog steeds een ochtend plons.

Volledig zonnig en windje nog uit het noorden windkracht 2. Op de motor dus. Twee zeiljachten voor ons en ze varen hoog aan de wind. Met de deining en het kleine windje is dat voor ons geen optie. Wat een prachtige dag! In de loop van de dag draait de wind zoals voorspeld: kluiver bij maar wel op de motor. De route die de Navionics app heeft bedacht voert ons tussen kleine eilandjes en rotsen. Die zou ik zelf niet gevonden hebben. Onderweg vergezichten op heuvels in het noorden. Inmiddels vier zeiljachten gespot en een zeehond!

2 september. Rene VLeut zei het al. Ooit gebeurt het een keer. Biiiinkk! Ja hoor op de rotsjes. Het is ook ons gelukt!

Vandaag verlieten we onze prachtige baai met het idee om een lange tocht van 36 mijl te maken. Echter geen wind en na 2 uur op de motor vonden we het wel genoeg. Een plekje gezocht dichterbij en gevonden: **KRÄSKÄR**, een klein oud vissersplaatsje. We varen er naar toe en achteraf denk ik: Het wordt tijd dat ik Zweeds leer. In de beschrijving staat namelijk: "Fyra par norra sidan" en dat betekent volgens mij iets van: neem de noordelijke ingang. Later hoor ik dat het dit ook niet is. Het gaat over een noordelijke vuurtoren. Dat zag ik dus te laat en de digitale kaart gaf juist diepte aan in het zuidelijk stuk. Afijn, ik had al een mooie foto gemaakt van de zichtbare (!) rotsen bij de ingang en toen: Benggg". Vast en de boot (14 meter staal en 22 ton zwaar) kantelde zelfs een beetje. Ik vermoed door ons gewicht glijden we er ook weer af, maar rondom wel allerlei rotsjes te zien! Gelukkig voer ik heel langzaam. Even de situatie aanzien en Meine op het voordek op uitkijk. Ik sla voorzichtig achteruit en tegelijkertijd de boegschroef richting bakboord. Het roer raakt nog wel even de rotsen, maar in ieder geval kan ik de boot keren en dezelfde weg terug. Roer doet het en schroef luistert ook nog steeds naar de commando's. Ons onderwaterschip is gelukkig behoorlijk goed ontworpen en roer en schroef zijn goed beschermd. We hebben waarschijnlijk met de zwaardkas de rotsen geraakt, maar wel zachtjes. Toch geeft dat een hele klap als je het niet verwacht en dat is natuurlijk altijd zo. Als je het verwacht weet je dat je op de verkeerde plek vaart! We doen geen tweede poging het haventje binnen te varen en

ankeren een paar mijl zuidelijker. Daar probeer ik ook nog even of ons midzwaard nog omlaag en omhoog komt en dat doet het. De klap viel duidelijk mee en zal hooguit een deukje en wat lakschade hebben veroorzaakt. Dat zien we later dan wel weer. Eenmaal voor anker (13.00 uur) krijg ik enorme trek en schenk voor mezelf ook maar een wit wijntje in. Emotie eten/drinken heet dat geloof is. Even bijkomen!

Avond 2 september In een oorverdovende stilte liggen we hier in onze baai. Fläskvik op eiland Innerstön

We durven het haventje uiteindelijk niet in te varen en ankeren in een baai om de hoek. Of eigenlijk: pakken voor het eerst een meerboei van de Zweedse zeilvereniging. We zijn daar wel te zwaar voor, maar met het stille weer van nu durven we het wel aan. Een paar dagen later valt me op dat de luchtfoto die afgebeeld staat op ons papieren kaart nu juist die plaatsje is! En dat een zeiljacht inderdaad de andere ingang neemt. Ik gebruik deze papieren kaarten trouwens boven verwachting. Blijft erg handig voor het overzicht en het plannen van een route! (De Båtsportkart van uitgeverij Sjövarterket)

Nou ja stilte: springende vissen die zich niet laten vangen hoe Meine ook zijn best doet. Het geluid van de bonte specht (die we ook af en toe zien met zijn springende vlucht) en af en toe ook de schreeuw van de Arend. Uit de kombuis komen geluiden van Meine die aan het afwassen is. Oja ook nog zoemende muggen ondanks mijn brandend anti muggen spiraal. En ondertussen wordt de zonsondergang iedere minuut mooier. Hoeveel schoonheid kan een mens aan? Nu tsjilpt er zo en klein grijs vogeltje met lange grijze staart. Vanmorgen toen ik Duca zichzelf liet uitlaten (in het bootje naar de kant en zij springt er zelf uit om haar behoefte te doen. En er weer in natuurlijk) was er ook eentje die nieuwsgierig en onbevangen (mijn interpretatie) van het ene zonnige rotsje naar het andere wipte. Het is nu compleet bladstil en achter de heuvels aan de horizon kleurt het rood. De zon is inmiddels onder en zo straks zal ik ook de kou gaan voelen van de avond vochtigheid. In Engeland komen er op zo'n avond als deze jagende dolfijnen een baai in!

3 september. In het rumoer van een stad. Hudiksvall.

Na de prachtige zonsondergang was het even klaar met het mooie weer. De volgende dag miezer en verkeerde wind, dus op weg naar **HUDIKSVALL** om ook weer een keer inkopen te doen. Prima plaatsje, aardig welkom door iemand die de havenmeester even vervangt en ons alvast sleutel voor alles geeft. Vanuit de natuur in een stad. Wat een overgang. Nu horen we treinen, sirenes en auto's. Heel anders dan gisteravond.

We hebben een rare tik als de motor wat minder hard vaart, dus Meine trekt het wetsuit aan (6 jaar geleden op onze Engeland reis gekocht en nog niet eerder gebruikt) om de schroef te inspecteren. Misschien dat er een anode los zit. Het kan niet van ons "rotsbezoekje" komen want we horen het geluid al wat langer. Bij de haven zit ook een maritieme winkel en ze verwijzen ons naar een techneut. Die heeft geen tijd, maar is zeer bereid om ons via de telefoon te adviseren. Uiteindelijk lijkt het probleem zich vanzelf op te lossen, want we horen het niet meer.

We blijven hier 2 nachtjes. Lekker even onder een echte douche, een wasje draaien en in de droger en uitgebreid boodschappen. Het is een leuk plaatsje met zo'n 15000 inwoners en dus alles aanwezig. Ook een dierenwinkel om anti-teken middel voor Duca te kopen. Na iedere wandeling heeft ze er wel een paar. Ze steekt haar neus ook overal in. Op de fiets uiteindelijk naar een buitenwijk waar een hele grote winkel zit. Helaas, het spul wordt hier in Zweden bij de apotheek verkocht, dus weer terug naar een centrum. Verder ook veel boodschappen gedaan en maar weer wat wijn ingeslagen. In de avond lekker uit eten in een Engelse pub.

5 september en de zon schijnt. En de wind komt uit de goede hoek. We gaan richting MELANFJÄRDEN

Wat een prachtige zeildag was het. Met alleen de kluiver en de bezaan eerst tussen de eilandjes door en dan buitenom het grote schiereiland **HORNSLANDET** om. Op zee gaat het even ruig met behoorlijke golven, maar dan komen we onder de beschutting van de kust. ZW 4-5. We zeilen door een nauwe smalle sund ten zuiden van het eilandje **BALSUN** door. Nauw op de kaart maar in werkelijkheid altijd ruim genoeg! In de loop van de dag bereiken we een snelheid van 8 knopen. Nu lekker Indische kip met rijst gemaakt. Te moe om in het restaurant uit eten te gaan! Ken je dat?

6 september. Met blote benen in het zonnetje in de kuip tijdens het zeilen verslagje maken. Lekker relaxed.

Het weer blijft dus goed en we zeilen nu met ongeveer 4,5 knoopjes naar een ankerbaai. Vanmorgen een mooie spontane wandeling van een km of 5 gemaakt. Zomaar vertrekken en dan aansluiten op wat zich aandient. Dit keer bordjes met rode bloemsymbolen erop. Het blijkt een korte rondwandeling buiten **MELLANFJÄRDEN** te zijn door bossen en velden. We zien een plek waar vroeger hout werd verwerkt en even later over een klein houten bruggetje ligt naast het pad een oude Ford uit 1930, overgroeid met mos en zeer fotogeniek. In het veld is een schaapherder bezig en hij laat net zijn kudde bijeen drijven door zijn honden. De gehele actie gefilmd! In de haven spreken we mensen die hun scherenkruiser aan het klaar maken zijn voor vervoer naar Griekenland. Daar kwam dit jaar natuurlijk niets van terecht. Ze wonen hier en vertelden dat de afgelopen twee jaren de maand september en eerste helft oktober erg mooi weer gaf. Dit haventje had ook voor het eerst een "honesty box" met apart in een klein bakje voorgedrukt enveloppen. Inclusief stroom 180 kronen. Erg blij dat ik in Stockholm toch wat cash geld gepind heb.

Om een uur of 12 vertrokken voor een klein zeiltochtje naar **LILL LUBBEN**. Een uur of 3 kunnen zeilen en toen viel de wind weg, dus verder op de motor. We komen aan bij de ingang en ook nu is het weer wat onduidelijk. Mijn papieren gids geeft een geleidelijn aan noord van de rotsjes. De digitale eentje direct langs de ingang. Toch maar de tweede genomen en die blijkt heel nauw, maar her gaat goed. Met wind zou ik dat niet aandurven. Het is zondag en behoorlijk druk met dagjesmensen, dus we varen even het hoekje om naar de ankerbaai. Daar blijkt een drijvend steigertje te zijn met meerboeien. Ideaal. Na het nodige gepruts liggen we goed. Nog even lekker in de kuip zitten terwijl Meine en Duca het eilandje verkennen. Vroeg naar bed en lekker lezen in een boek van de Franse schrijver Claudel waar je niet vrolijk van wordt, maar dat wel prachtig is: "Het verslag van Brodeck". Ik merk dat het mijn stemming beïnvloed. Hieronder een samenvatting.

Brodeck heeft er niet om gevraagd. Hij is door zijn dorpsgenoten uitgekozen om een verslag te schrijven over de 'Anderer', een vreemdeling die enkele maanden eerder in het dorp is komen wonen. Details zijn niet nodig, de feiten zijn genoeg. Zolang maar duidelijk wordt dat de dood van de vreemdeling onvermijdelijk was. Brodeck ontdekt al snel meer dan hij ooit kwijt zal kunnen in het verslag. Al schrijvende wordt hij overspoeld door herinneringen. Hij besluit naast het officiële verslag een persoonlijk document bij te houden. Intussen hoort hij steeds meer gedempte stemmen, die hem doen inzien dat hij zelf misschien ook niet zo thuis is onder zijn dorpsgenoten als hij tot dan toe had gedacht.

Tijdens het schrijven springt het verhaal heen en weer tussen zijn bevindingen nu en wat hem in het leven is overkomen. Puur associatief en daardoor niet altijd chronologisch. Nergens noemt Claudel plaatsnamen of jaartallen, invullen laat hij aan de lezer over. Dat geeft ruimte voor eigen conclusies, maar doet je meteen beseffen dat de gruwelijke verhalen van wat mensen elkaar aan kunnen doen, zeker als ze gezamenlijk optrekken en elkaar

ophitsen, van alle tijden en alle streken zijn. Net als het trachten te redden van je eigen hachje, waaraan ook hij zich eenmaal heeft schuldig gemaakt en waar hij nog altijd onder lijdt. Het verhaal is gruwelijk, somber, maar ook poëtisch, teder. Het is realistisch en magisch, troosteloos en hoopvol. Je wordt als lezer heen en weer geslingerd, zoals Brodeck heen en weer geslingerd wordt bij het opdiepen en noteren van zijn herinneringen.

De volgende dag varen naar de zeer nieuw aangelegde betonnen pier in **GALTSTRÖM** om een wandeling te maken naar alweer een ijzer fabriek. Zeer de moeite waard en interessant. Museum is dicht en dat geeft alle ruimte om te dwalen. Wat leuk is hier, is dat de gebouwen gewoon open zijn. Altijd vind ik dit soort plekken griezelig om te betreden. (Dat had ik als kind al met molens) en met het boek in gedachten.....

We raken aan de praat later met een Zweeds stel (later krijg ik van Marianne (!) een leuke reactie op Youtube) met een camper. Erg leuk. Wat nu opvalt, omdat er bijna geen boten meer varen, is dat bij de aanlegplaatsen hier ook vaak camperplaatsen zijn en dat geeft wat aanspraak. Terwijl we zitten te eten, voor het eerst binnen in de deckhouse, komt er een gezellige groep van een man of 8 op de fiets aan. Gezellige kerels uit Saltsjöbaden! Dat is leuk, dus ik geef hun ons kaartje. Wie weet treffen we ze wel komende winter. Zo langzamerhand "kennen" we al heel wat Zweden. Het verbaast me hoe open en geïnteresseerd ze zijn.

8 september. Net voor de bui binnen door weer een hele nauwe ingang. Kattskär.

De dag begon miezerig, werd zonnig en eindigt althans nu (1700 uur) in een bui. Laatste foto van een zonnige ankerplek (1800 uur) en Meine die het hondje gaat uitlaten. Sorry, ik maak het niet mooier dan het is. Weer 22 mijltjes noordwaarts en weer heerlijk kunnen zeilen. Ruim boven de 62ste breedtegraad! Nu voor anker in een baai (Kattskär) met een hele nauwe betoning naar binnen. Op het smalste punt pasten we er net tussen. Het zijn een soort drijvende boeien met vlaggetjes hier. Diepgang doorgang 1.90 meter. Volgend jaar dus 1.89, want de grond stijgt hier nog ieder jaar sinds de ijstijd. Later meer hierover. Sinds ons rotsjes avontuur ben ik trouwens extra alert en dan helpen de vele witte zwanen die hier overal zwemmen niet echt. Op afstand lijken het golfjes die op de rotsen slaan! Op een punt waar je het niet verwacht.

9 september. Heerlijke rustige nacht in onze privé ankerbaai. Op weg naar Barsviken.

Overal om ons heen zomerhuisjes, maar het seizoen is voorbij en bovendien geen weekend. Op de groene velden in wit plastic verpakte grote balen gemaaid gras. Als we hier een paar dagen eerder waren geweest, hadden we vast het geluid van de maaimachines gehoord. Vandaag varen we dan echt op de motor omdat er geen wind. We zijn op weg naar een veilig plekje aangezien "Windy" aangeeft dat het morgen hard gaat waaien vanuit het noorden. Eerst waren we van plan om naar **HÄRNÖSAND** te varen, maar dat is een stadje en op dit moment hebben we daar nog geen behoefte aan. Genoeg proviand aan boord. Wel heb ik zin om binnenkort eens een mooie wat langere wandeling te maken en. Misschien kan dat morgen wel vanuit **BARSVIKEN** waar we nu naar op weg zijn.

Inmiddels zijn we bijna in het gebied van de Höga Kusten en gisteren heb ik een digitale gids gedownload met wel erg veel advertenties (maar ja gratis he!). Toch geeft al wel een goede indruk. Het gidsje van waaruit we onze reizen plannen is heel goed (Norrlandskust), maar ook summier en in

het Zweeds. Ik hoop als we zostraks het kaapje van het eiland Aston gerond hebben we voor het eerst mooi uitzicht krijgen op de hogere heuvels van de Höga Kusten!

WIKIPEDIA: Dit is een kustgebied in Zweden dat zich bevindt in Ångermanland in de provincie Västernorrlands län aan de westkust van de Botnische Golf. Het gebied is 142.500 hectare groot, inclusief 80.000 hectare zee en eilanden en bestaat uit meren, baaien en vlakke heuvels tot 350 meter hoogte. Een deel ervan wordt beschermd als Nationaal park Höga kuste, het gebied tussen Härnösand en Örnsköldsvik is een gebied van 100 km met prachtige haventjes en ankerplekken (hekanker want voor gewoon ankeren is het te diep). Voor de Höga Kusten ligt een archipel met kleine eilandjes en enkele grotere eilanden: Ulvön, Trysunda en Grisslan. Deze eilanden liggen in de Botnische golf, aan de oostkust van Zweden. De Höga Kusten biedt volop open wateren, oneindige groene heuvels, steile rotsen en dichtbeboste wouden. Op verschillende plekken kun je het bestaan van de ijstijd, en het ontstaan van de ruige natuur, goed aanschouwen: in de Slatterdalskrevan bijvoorbeeld. Dit is een 200 meter diepe kloof in het Skuleskogen National Park. Hier kun je duidelijk zien hoe het land omhoog is gekomen en in stukken is gebroken. Door het natuurgebied stromen diverse rivieren waar groene valleien aan vast zitten, zoals de lange Angermanälven-rivier.

De Höga Kusten heeft haar naam te danken aan het feit dat het hier de hoogste kustlijn ter wereld betreft. En dan te bedenken dat het landschap ook vandaag de dag nog steeds langzaam blijft stijgen en in beweging blijft. (Stijging ongeveer 1 cm per jaar) Het bijzondere daarvan is dat er langzaam nieuwe stukjes land ontstaan, stranden letterlijk opschuiven en er zelfs nieuwe natuurlijke verbinden over land ontstaan tussen eilanden en het vaste land. Een curiositeit van het gebied is dan ook dat je vlak bij elkaar resten kunt vinden uit verschillende tijdperken uit de geschiedenis, maar dan op verschillende hoogte. Doordat het land immers ophoog kwam, schoof ook de kustlijn op en daarmee de nederzettingen die in loop der eeuwen zijn gesticht. Geen wonder dat het gebied dan ook niet alleen de interesse van veel buitensporters en natuurliefhebbers trekt, maar ook van wetenschappers die onderzoek willen plegen. Oude houten bootshuizen staan vaak scheef, omdat een deel met de kustlijn mee omhoog schoof. Overigens voor zeilers met een diep stekend schip, worden sommige haventjes hier onbereikbaar.

Blog 6: 10 september – 26 september 2020, de Höga Kusten: 119 mijl

11 september. De Höga kusten om de hoek. Härnösand

Eergisteren naar de baai van Barsviken gevaren als veilige anker plek i.v.m. naderende harde wind. Gisteren niet van boord gegaan. Het waaide te hard en ook al houdt ons anker altijd, je weet maar nooit! De nacht was behoorlijk onrustig. Eerst onweer in de verte wat gelukkig niet dichtbij kwam. Toen in de loop van de nacht het geknars van de anker ketting toen de wind draaide. Ons parkoers op MarineTraffic zegt genoeg! Vanmorgen weer stralende zon ik ben toch ook maar te water gegaan: 11 graden. Dipping in and out, maar de tinteling daarna is heerlijk. Lekker met badjas aan in de Kuip weer warm worden van de zon. En van de dubbele espresso die Meine voor me maakt. We verwachten niet te kunnen zeilen maar dat viel reuze mee. Met kluiver en bezaan liep ze heerlijk richting Härnösand. Hier in de noord haven lekker aan de kade en ongeveer 9 meerboeien bezet. Hihi. De elektriciteit doet het ook al is de Marina nu gesloten. Braaf het telefoon nummer gebeld en even later kwam de vrouw van de havenmeester de 200 kronen ophalen. Misschien vanavond uit eten en morgen boodschappen. In de plaatselijke bibliotheek heb ik allerlei info materiaal gescoord. Helemaal blij!

12 – 15 september. Eerste drie dagen Höga kusten: alsof je zeilt door de Ardennen.

Na Härnösand een kort stukje naar **LUSTHOLMEN**, een haventje van de plaatselijke zeilvereniging. Het lag er vol. Hoe kan dat nu aan het eind van het seizoen. Ze hebben een feestje vanavond en wij worden ook uitgenodigd. Ik reageer enthousiast. Echter na een tijdje en gezien hebbend dat men al vanaf een uur of 4 aan het “indrinken” is, hebben we zo onze bedenkingen. Het voelt niet veilig om in deze coronatijden naar een feestje te gaan. We zijn ook wel blij met dit excuus, want eerlijk gezegd hadden we er niet echt zin in.

Nu schuilen voor harde wind en regen in **NORFÄLLSVIKEN** na drie heerlijke dagen. Twee dagen prachtig kunnen zeilen (bij elkaar zo’n 40 mijltjes) tussen beboste eilanden door met steeds weer wisselende uitzichten. Prachtig al dat groen. En hier en daar ook rood van herfstkleuren. Krijgen we hier een “Indian Summer”. 1 dag gewoon alleen maar voor anker in de baai van **MADANSVIKEN**. Gisteren met weinig wind vlak langs rotsige kusten gezeild met vol tuig. We gingen wel bijna 3 knopen. Nu schuilen voor de harde wind in **NORFÄLLSVIKEN**. Gisteren regen, vandaag zon. Lekker wandelen want het waait nog best hard!

Maar eerst! Het waaide inderdaad behoorlijk, maar we lagen beschut aan een steiger. De harde noordenwind trok het water bij ons weg, zodat het net eb leek. Woensdag regende het zo’n beetje de gehele dag. In de regen toch ook even het water in gegaan via de zwemtrap op de steiger. (Als kind vond ik het ook heerlijk om in de regen te zwemmen) 11 graden is best oké. Zeker als ik daarna aan dek mijn zelf gefabriceerde warme buitendouche gebruik om mijn haar te wassen. Het water is te koud om er lang in te blijven en dit werkt perfect. Foto’s en filmpjes bekeken en geordend. Donderdag strakblauwe hemel, maar nog wel harde wind. Het is echt ongelooflijk hoe de zon hier toch steeds maar blijft schijnen of terug komt na slecht weer. Heel fijn.

Vandaag dus een wandeling door het natuur reservaat van het schiereiland van **NORFÄLLSVIKEN**. Alles bij elkaar maar 5 km en we doen er drie uur over. Lastige paden door kiezelvelden, veel omhoog en omlaag klauteren over de rotsen. Duca loopt los en voorop. Het pad is aangegeven met blauwe stippen. Dat weet zij niet en toch weet ze het pad steeds precies te vinden. Waarschijnlijk door de reuk van mensen die hier eerder liepen te volgen. Steeds staat ze na een tijdje op het pad naar ons te kijken en te wachten. Waar blijven jullie nou? Over de echt moeilijke stukken heeft men vlonders aangelegd of grote stapstenen. De kleuren zijn schitterend. Het rood roze gesteente, het groene mos daarop. In de bossen roodgekleurde blaadjes van de bosbessen. En door het gehele bos prachtig wit mos. Mijn camera maakt overuren. We komen nog een ander stel tegen en wisselen even wat woorden in het Engels. Later zien ze ons in de haven en ontdekken we van elkaar dat we Nederlanders zijn. Zij zijn met auto en caravan al 10 weken op pad: Lofoten. Noordkaap enzovoort, waar het dit jaar behoorlijke rustig is. Iedere dag komt er normaliter op de Noordkaap een cruiseschip aan dat zijn toeristen voor een dag loost. Een paar duizend per dag en nu niet dus. Er is ook een tunnel aangelegd van het eilandje naar de Noordkaap. Toen ik er in 1977 was, voeren we er met een kleine veerboot naar toe vanaf Honningsvåg. We kletsen een tijdje, maar onze uitnodiging voor een glaasje wijn slaan ze af, want andere plannen. Best een leuke ontmoeting. De zweed die we aan het eind van de wandeling tegenkomen, komt ook nog even langs later. Of hij een foto van de boot mag maken? Zijn vrouw geloofde niet dat hij een stel was tegen gekomen die met hun zeilboot uit Nederland gekomen waren!

18 september. Vrijdag iets minder wind, maar nog wel kracht 5 richting Trysunda

We kiezen een route tussen de eilanden door, want buiten op zee is het nog erg woelig merken we als we de baai uitvaren. Het wordt prachtig maar ook intensief zeilen over een afstand van 18 mijl. Alleen met kluiver en bezaan halen we soms een snelheid van 7,5 knopen. Dat komt ook door de valwinden die van de heuvels naar beneden denderen. De wind draait op het goede moment naar west zodat het gehele traject te bezeilen is. Alleen even tussen twee eilanden, waar de wind volledig weg viel en een rare stroming ontstond moest de motor even bij om te voorkomen dat we te dicht bij de rotsjes komen. Ons schip is nu overigens veel gemakkelijker te besturen dan vorig jaar. Het voelt nu soms zelfs alsof ik in mijn Centaur van vroeger en met 1 vinger de helmstok kon bedienen. Nu hoef ik alleen sterk bij te sturen tijdens een windvlaag. De reden dat het nu zo goed gaat is, dat we dit jaar onze stuurcilinder hebben laten reviseren. Die was helemaal op en uitgesleten. Vriend Wim heeft dat voor ons geregeld en het was ook nog een goedkope reparatie: 175 euri.

Als we aankomen bij **TRYSUNDA**, ligt daar een klein zeiljachtje. Het blijkt van een Canadese Zweed en hij helpt ons met aanleggen. We pakken deze keer weer een achterboei, want langszij aan de kade vinden we een beetje asociaal. Met dit mooie weer, zullen er het weekend nog wel wat meer jachtjes komen.

19 september Zonnige zaterdag en hulp bieden aan een Canadese Zweed op het eiland Trysunda.

Vanmorgen vraagt onze Canadees Tyson om hulp. Hij heeft zijn achteranker uit en dat is verstrikt geraakt in de ketting van de moorings. Bekend probleem en niet handig dus. Meine is 2 uur met hem bezig om het los te krijgen. Het water is helder en ze zien wel wat, maar het is 7 meter diep. Uiteindelijk gaat hij met ons wetsuit aan over boord om te kijken of hij het los kan krijgen. Het lukt niet en bovendien wordt hij er erg ziek van: duizelig en misselijk. Dit zal toch niet een vorm van caisson ziekte zijn? Zijn jachtje komt bij ons langszij en na wat kotsen, duikt hij zijn kooi in. We checken hem af en toe. De volgende ochtend voelt hij zich nog steeds beroerd. Hij heeft besloten om de boot hier te laten en even later komt de reddingsboot hem ophalen. Goede service dus en waarschijnlijk ook wat medische ondersteuning.

In de middag gaan we weer een prachtige wandeling maken, nog mooier als bij **NORFÄLLSVIKEN**.

Allereerst gaan we bij het kerkje langs. De grote oude sleutel die naast de deur hangt gebruiken we om het kerkje open te krijgen. Het lukt niet. De deur klemt en we durven niet te veel kracht te zetten. Het is prachtig zonnig weer en we beklimmen eerst de trap naar een uitzicht punt over het haventje. Inderdaad de moeite waard. Dan weer naar beneden en ik vind een smal pad dat door het bos leidt en uiteindelijk bij rotsen uitkomt. Daar stopt het en het is even zoeken naar het bredere pad naar het kiezelstrand. Daar aangekomen is het echt adembenemend mooi. Grote keien, gekleurde stenen, de zon op de herfstkleuren van een aantal planten en de stil kabbelende golven over het strand. Ik maak er een filmpje van. Daarna weer door het bos naar de andere kant van het eiland. Ook daar is een strand, maar hier is het vooral zand. Uiteindelijk lopen we via het bos weer terug naar de boot. Ik heb nog steeds de app Topo-gps op mijn mobiel en onlangs de kaart van Zweden gedownload voor 3,99. Heel handig en werkt goed.

De volgende dag blijven we ook nog en tegen de avond gaat Meine Duca uitlaten en blijft erg lang weg. Dan word ik dus altijd ongerust. Bellen heeft geen zin want er is hier geen bereik, althans niet in het bos. Tegen dat het donker wordt, zie ik een zwarte schim tussen de bomen en ik hoor Duca. Gelukkig. Hij blijkt "toch nog even" de als moeilijk aangeduide wandeling gedaan te hebben rond de westpunt van het eiland. Het moeilijke zat hem vooral in de grote keien waar je overheen moet.

21 september van Trysunda naar het populaire Ulvohamn

Vanmorgen het schitterende eiland Trysunda verlaten en dus ook de meeste noordelijke plek deze zomer: 63.08.382 N. We vonden het zo'n beetje het mooiste eiland tot nu toe!! 3 nachties gelegen en schitterende wandelingen gemaakt.

Vanmorgen 10 mijltjes tegen de wind in op de motor naar **ULVÖ**. Uitgestorven op de 50 vaste bewoners na. Hotel ook dicht, behalve in het weekend. Straks om 18.00 uur gaat het winkeltje een uurtje op. Even kijken wat er te halen valt. Betalen van de liggelden wordt steeds lastiger: Geen telefoon nummer, geen bankrekeningnummer, geen honestybox en niemand die langs komt. Gelukkig doet de stroomvoorziening het wel. Dus erg gastvrij! De volgende ochtend kom ik trouwens toch de havenvrouw tegen: 50 kronen.

22 september. Een onverwacht mooie wandeling op het onbewoonde Mjältön

Gisteren na een tip van Emmy Könst van Ulvö 4 mijltjes gevaren naar het mooie eiland **MJÄLTÖN**. Het is een eiland midden in de Hoge Kust in Zweden. Het is het hoogste eiland van Zweden, met een hoogte van 236 meter boven zeeniveau. We liggen in een prachtige kleine baai aan drijvende steiger. Een smal planken bruggetje verbindt de steiger met de wal. Duca durft er niet overheen. In de middag 9 km gewandeld en geklommen. Eerst naar boven naar het meertje, toen naar beneden naar de westkust van het eiland. Vervolgens weer naar boven en toch maar helemaal door naar de top. Meine zou vanavond uitgebreid koken (zijn speciale garnalen gerecht) maar daar zal het te laat voor zijn. Boven inderdaad prachtig uitzicht ook als is het wat heilig. Daar hoef ik de toeristische Skuleberget aan de kust niet voor op. Er woont hier geen mens. Ook dit is weer een natuur reservaat. We zien een specht en Meine denkt een vos gezien te hebben. Verder alleen maar prachtige keien en roodkleurende bomen en bosbessen struiken. Dat laatste is heel handig, want hier zitten er nog veel en ook grote bessen aan. Iedere keer dat ik een beetje dorst krijg pluk ik er een paar. Doet me denken aan de rugzaktrekking ooit in Groenland. Daar deed ik hetzelfde. Hier bij de aanlegplaats is ook een bron. Straks een paar flesjes vullen. In Groenland taptten we het water gewoon uit het meer. Aan het eind van de wandeling was ik best moe en daardoor heel voorzichtig met afdalen. Ik had mijn blauwe Bergschoenen aan, maar helaas geen sokken. Dom! Onder mijn linker grote teen dus een blaas. Overigens ben ik best dankbaar dat wij "op onze leeftijd" dit soort wandelingen nog kunnen maken! Hier is een knalrode honestybox met ook een boekje om scheepsnaam en datum op te schrijven.

23 september. Op de motor op open zee tegen de wind in naar het zuiden, maar met de zon in mijn gezicht. Barstahamn

Vanmorgen toen de zon eenmaal de boot had bereikt boven de dennenbomen uit, even het water in. 10 graden. Niet voor lang maar heerlijk verfrissend. Toen aan dek in mijn blootje met de buitendouche met warm water mijn haren gewassen. We zijn begonnen aan onze tocht naar het zuiden richting Stockholm. Waar we tot nu toe bijna de gehele reis zuidenwind hadden, gaat ons dat nu misschien een beetje opbreken, want het blijft hier toch vooral uit het zuiden waaien. We willen rond 12 oktober in Stockholm zijn omdat vrienden uit Nederland waarschijnlijk een weekje mee gaan varen. Ze komen met de auto, dus zijn wel flexibel waar ze opstappen. Afijn vandaag dus op de motor, maar wel in de volle zon. Het plan is **HÄGGVIK**, maar daar wijken we van af. Als we op volle zee komen is die toch best wel "knobbelig" en niet echt lekker varen. In plaats daarvan stoppen we iets eerder en gaan bij **BARSTAHAMN** aan de kleine kade liggen. Hier komt zelfs de havenmeester langs om het havengeld te innen. Alles is hier open, ook omdat het een camperplaats is. Prachtig plekje met een mooie avondzon.

24 september, eerst naar de kapel en dan zeilen in de mist naar Lövvik.

Vanmorgen bewolkt, maar de wind komt uit Noord, dus we kunnen zeilen i.p.v. gisteren op de motor tegen de wind in. Eerst gaan we het kapelletje bekijken uit 1665 en heel bijzonder. Het was de eerste keer dat we in een kerkje konden! Mooi ook dat zo een oude sleutel gewoon blijft hangen en niet gejat wordt. Wat een vertrouwen! Van buiten ziet het er uit als een gewone oude bruine schuur en dat was ook de redding las ik toen de Russen in de negentiende eeuw de kusten hier binnenvielen. Van binnen geheel beschilderd met moois lichte kleuren en Bijbelse taferelen. Ik heb begrepen dat er in dit soort kerkjes ook zoveel afbeeldingen zijn om de vaak zeer lange en saaie preken van de priester die soms maar twee keer per jaar langs kwam te doorstaan. Wat afleiding was wel prettig. Bijzonder om je voorstellen hoe dit er hier aan toe ging bijna zo'n 350 jaar geleden. In de winter werd het trouwens ook heel praktisch gebruikt om visnetten en andere gereedschap op te bergen.

Rond 11.00 gaan we zeilen. Wederom alleen bezaan en kluiver, want de verwachting is 5. Er is veel laaghangende bewolking die langzaam over de heuvels schuift. Een eiland dat ik eerst goed kon zien, is opeens verdwenen. Bizar. Het wordt uiteindelijk een dichte mist. Alleen het geluid van de golven die op de rotskusten slaan horen we. Erg blij met de plotter, als kost het me toch wel concentratie om goed te sturen. Best vermoeiend ook, de gehele tijd naar het schermje turen. Als we bij de baai aankomen, trekt de mist gelukkig wat op. Dat helpt met aanleggen. Even later zit alles weer potdicht. Het is een prima plekje. Klein steigertje met zwemtrap en alle faciliteiten beschikbaar. Douche, wc, wasmachine, elektriciteit en een keuken. Er zijn zelfs twee slaapkamers met ieder drie bedden. Zo'n kamer kost dan 20 euro. Geen geld. Ik stop de 150 kronen in een enveloppe.

25 september, een kort tochtje in de zon naar het eiland Lungön

De wind is nog steeds tegen, maar de zon schijnt. We varen op de motor van Lövvik naar het plaatsje Sundhamn op het eiland **LUNGÖN**. Een oud vissersplaatsje, dat niet in een gids staat en ook niet op de kaart. We vertrouwen erop dat er goede ankergrond is. Het laatste stukje kunnen we toch weer zeilen. Om 11.30 gaat het anker naar beneden. Een mooie rustige baai. Later verken ik het eiland even. Er wonen hier maar een paar mensen permanent. Ik kom ook nog jagers tegen. Later in de middag zit ik lekker in de kuip in het zonnetje. Meine is vissen met het bootje. Duca helpt. Na een tijdje roeit er een mannetje voorbij naar de overkant. Ook hier blijkt weer een bron te zijn. Hij woont hier en moet dus regelmatig dit tochtje maken. Hij vertelt dat in de vroege zomer hier wel veel vis zit, maar dat ze nu allemaal naar de diepte van de zee zijn afgedaald voor de winter. Daarom komt Meine dus steeds zonder vis thuis! Alhoewel. Aan het eind van de middag zwemt er een grote zeehond de baai in. Als hij even later weer boven komt, heeft hij een grote vis dwars in zijn bek!

26 september. Regen, regen en nog eens regen, dus we gaan een stukje varen.

Het regent de gehele dag en behoorlijk. De wind is gedraaid en staat de baai in. Uiteindelijk gaan we toch, want hier blijven liggen is ook niets. Op naar Härnösand, ook om boodschappen te doen. Door en door nat komen we daar 1,5 uur later aan en leggen aan de kade aan, net als drie weken geleden. Mijn Mustopak blijkt trouwens niet meer helemaal waterdicht te zijn. De havenmeester komt deze keer vanzelf langs. Hij heeft ons gezien op de AIS. We besluiten de volgende dag pas boodschappen te doen. In deze regen hebben we er geen zin in. We gaan in plaats daarvan naar de Chinees. Heerlijk eten, aardige bediening van een Eritrese jongeman: You are living my dream, zegt hij als we ons verhaal vertellen. "Take me with you".

Zondag nog steeds vies weer, maar toch doen we boodschappen. Ik besluit mijn haar te verven, omdat dat ook wel weer eens mag én omdat hier een heel goede douche is. Ik bel de havenmeester dat we nog een nachtje blijven en hij komt langs om het geld op te halen. Ik gebruik de rest van de dag om mijn 7e Youtube filmpje te maken. Het wordt iets langer dan de vorige, maar het was hier dan ook zo mooi en fotogeniek!. 28 september. Het weer is omgeslagen, maar droog en gelukkig niet koud. Wel grijs. Op naar het zuiden!

Blog 7: 28 september – 14 oktober, Cestlavie zwerft in zeer rustig tempo van de Högakusten richting Stockholm:
Sorakersviken t/m Skärså en Storsand: 139 mijl.

28 september. Zomaar onverwacht een koude maar perfecte zeildag. Sorakersviken

Vanmorgen droog, maar laaghangende bewolking. Wel een noorden wind kracht 3 ongeveer. Eerst maar even Duca uitlaten en onderweg bij The Espresso house een pond vers gemalen espresso voor mijn machientje gehaald. Kon ik nergens krijgen en was bijna op. Toen met Meine samen toch maar weer een paar “kartonnetjes” ingeslagen en hijzelf daarna 10 liter koelvloeistof voor de motor gescoord. **HÄRNÖSAND** is een plezierig stadje, lekker relaxed en alles wat je nodig hebt aanwezig. Gisteren bij de LIDL een nieuw boodschappen karretje gekocht en de oude aan een zwerver gegeven, die hier een paar keer per dag de vuilnisbakken komt checken. Hij was er enorm blij mee.

We vertrekken pas om 11.15 uur. Het is droog en we hijsen direct de zeilen als we vrij water hebben. De motor moet er nog wel even bij en we varen dicht langs de kust voor het zicht. Uiteindelijk zeilen we 25 mijl naar de baai van **SORAKERSVIKEN**. Geen zicht tijdens het zeilen, maar het gaat prima. Het zeilen zonder zicht gaat mij nooit zo goed af. Soms ben ik mijn oriëntatie helemaal kwijt. Je stuurt op de plotter en aangezien die staat op “Noord” en wij nu “Zuid” varen moet ik continue denken hoe te sturen. Ook even een paar mijl “voor de wind” gekruist omdat pal voor de wind ondoenlijk is gezien de deining. Om 17.00 uur leggen we aan de steiger waar je normaal met achterboei gaat liggen. Een prachtig plekje met een compleet nieuw clubhuis met alle voorzieningen. Nu wel op slot natuurlijk. Meine is nu onze green egg aan het aansteken. Straks kippenbouten erop met gepofte aardappels en gegrilde groente. Zo besparen we ook weer elektriciteit! Dit was weer zo een cadeautjes dag. Niets verwacht en veel gekregen. Misschien blijven we hier wel een dagje voor een wandeling.

29 september. 4 gevangen vissen plus 1 zalm. Sorakersviken

We zijn 2 nachtjes blijven liggen in deze mooie baai. Nieuwe steigers en een geheel nieuw clubhuis. Wel alles op slot en dus ook geen stroom, maar een mooi plekje. Om onze stroom te besparen (zoals jullie weten alles elektrisch hier aan boord en inductie koken) steekt Meine op de eerste dag de green egg aan. De kippetjes zijn heerlijk. De zonnepanelen laden nu slechts 10 watt op en dat is te verwaarlozen.

De 2e dag miezert het en ik lees veel. Er komt een klein bootje met twee mannen aanvaren. Zij zijn degenen die de vis gevangen hebben, dat snap je wel. We maken een praatje en volgens hen kan vissen vangen nu echt alleen met een fijnmazig net. Ik proef wat van de verse rauwe kuit en het heeft niet veel smaak. De visser gaat het later thuis met kruiden verwerken tot homemade kaviaar. De vissen zullen gerookt worden.

Gisteren aten we restjes en dus snel klaar met koken. Om niet al om 19.00 uur in bed te liggen, pak ik er maar eens een dvd'tje bij. “As it is in heaven”, mooie Zweedse film die we al gezien hebben.

30 september. Zo dicht mogelijk langs de rotsjes, want Meine wil een vis vangen. Op weg naar Alnö

We varen vandaag op de motor. Geen wind, maar wel droog stil weer. Bij de uitgang van de baai wil Meine toch nog een keer de “reel” met de paravaan gebruiken. Ik vaar met weinig snelheid zo dicht mogelijk langs de rotsjes. Daar zit namelijk “De Vis”. Als de dieptemeter 1,60 aangeeft (we steken 1,50 en we weten dat we dan nog 20 cm speling hebben. Zo staat onze meter afgesteld) geloof ik het wel. Ik vaar naar dieper water, maar de haak is vast blijven zitten. Heel voorzichtig manoeuvreren zorgt er voor dat de lijn niet breekt en alles heelhuids binnen komt. Zonder vis natuurlijk! We varen met weinig zicht op de motor om het eiland **ALNÖ** heen. Het is geen aantrekkelijk traject. Industrie, verlaten fabrieken en vervallen steigers. Wel fotogeniek, dat dan weer wel. We leggen aan in het haventje uit ons gidsje, maar het blijkt geen gasthamn. Toch mogen we blijven liggen en zelfs gratis elektriciteit gebruiken. Erg aardig dus. We hoeven niets te betalen. Als het donker is maak ik een foto van de grote hoge brug waar we onderdoor gevaren zijn. Even later verdwijnt hij in de mist.

1 oktober in dichte mis de ingang van een baai vinden tussen alle rotsjes door naar Juniskär

Geen enkel zicht en de grote tanker, die ons voorbij vaart is echt alleen via AIS te zien. Ik wijk uit zodat ik niet meer op de officiële vaarroute vaar. Zo kan hij ruim passeren. Geheel op de plotter varen we de baai van **JUNISKÄR** binnen. Omdat we niets kunnen zien, besluiten we voor anker te gaan. Dat blijkt maar goed ook, want er is hier niet veel om aan te leggen, ontdekt Meine als hij Duca uit gaat laten. Slechts kleine vermolmd steigers. Onderweg hiernaartoe krijgen we gezelschap van 2 kleine Goudhaantjes, die een plekje zoeken om uit te rusten. Mooie klein vogeltje met gele streep op de kop. Leuk, de eerste zeilboot van mijn ouders heette “Goudhaantje”.

2 oktober 15 mijltjes lekker zeilen met NO 3 en goed zicht naar Skatan.

Vanmorgen is het opgeklaard, maar nog geen zon te zien. Wel een goed windje om naar het zuiden te varen. Ik wil graag naar **SKATAN**. We varen naar binnen de route in, maar zien al snel dat alle boeien voor de winter al verwijderd zijn. Weer via de plotter gaat het goed. Het zijn hele smalle doorgangetjes. Twee aardige mannen wachten ons op en we kunnen langszij aan de steiger. Er wonen hier permanent 63 mensen. In de zomer veel meer, want het is een populaire plek. We moeten het normale tarief van 130 kronen betalen, terwijl alles verder dicht is. Wel krijgen we stroom gelukkig. Ik film een zwanenfamilie, waarbij het mannetje een indringer verjaagt. De volgende morgen als ik wil afrekenen is het 160 kronen geworden, maar dat voorstel lach ik met een glimlach weg.

3 t/m 7 oktober. De 4e verregende en verwaaide dag in mellanfjärden! Wat doe je dan?

Brood bakken, lezen heel veel lezen, een wandelingetje in de miezer. Vandaag echt heel erg qua regen, maar het fruit is bijna op. Dus na 2 uur komen Meine en Duca volledig verzopen weer aan boord: met resultaat! Mijn kanjers!

Uiteindelijk liggen we dus 5 dagen hier. De 5^e dag is het droog, maar het heeft hard gewaaid en de zee zal nog onstuimig zijn. En bovendien zuidenwind en er dus geheel tegen in.

De afgelopen dagen hebben we, naast veel lezen, brood gebakken, mijn speciale waterdichte en warme Norway pak opgezocht, Meine maakt de Dickinson schoon voor als we deze moeten aansteken. Totnutoe voldoet onze Eberspacher nog prima. Alleen in de ochtend even aan en later op de

dag een keer. Ik heb toch drie wasjes gedraaid, nadat ik ontdekte dat de droger bij de camping het wel doet. Die bij de haven is oud en kapot. De faciliteiten bij de camping zijn echt prachtig. Alles is open, de keuken is ongelooflijk luxueus: oven, magnetron én vaatwasmachine. Even denk ik nog deze te gebruiken, omdat een aantal van onze spullen en ook de filters uit de afzuigkap vies worden. Toch maar niet, dat komt wel een keer komende winter. We besluiten morgen weer verder te varen. Ik verzamel al het Zweedse cash dat ik nog heb (340 kronen) en stop ze in de enveloppe met een briefje erbij dat als ik meer (officieel 180 kronen per dag) moet betalen ze me kunnen berichten. Er zijn hier wel mensen, maar de receptie van het hotel is verlaten. Wel open en ik begrijp dat gasten ook gewoon een sleutel kunnen pakken.

We hebben ook nog een gesprek met een stel dat op het eilandje woont. Kunnen daar niet het hele jaar zijn, want als het vriest en het ijs niet betrouwbaar is, kunnen ze er niet vanaf. Dan wonen ze in Sundsvall. Als we de volgende dag vertrekken en ik zoek naar hun roeibootje, komen ze beiden naar buiten en zwaaien uitbundig. Ik bedenk me dat dit best een leuk contact was en dat we ook wel toenadering hadden kunnen zoeken met ze de afgelopen dagen. Toch hebben we dat niet gedaan. Mooi wel, dat zo een ontmoeting genoeg voor me is.

8 oktober. Een lichte streep aan de einder en dan eindelijk de zon die doorbreekt. Voor één dag. Op de motor naar Hölick

Voordat we kunnen varen, moet eerst de zware last van het regenwater in de bijboot eruit. Dat hebben we gisteren gedaan, door het bootje scheef op te hijsen en leeg te laten lopen. Genoeg om een watertank van een gemiddeld zeilschip te vullen. En lekker ook waarschijnlijk. Het water dat ik 22 september uit de bron bij **MJÄLTÖN** haalde (3 flessen vol) is nog steeds lekker.

We vertrekken om 9.45 uur (vroeg voor ons doen) en hebben ongeveer 25 mijl te gaan. Op de motor en tegen de wind in. Gelukkig is de zee inderdaad wat tot rust gekomen.

Ik zit 5 uur in mijn warme pak buiten aan het stuurwiel en de gedachten fladderen door mijn hoofd. Op de heenweg zijn we hier ook geweest en het is mooi om te merken dat de fysieke herinneringen terugkomen als we langs bepaalde plekken varen. Bijvoorbeeld die van 5 september:

*Wat een prachtige zeildag was het. Met alleen de kluiver en de bezaan eerst tussen de eilandjes door en dan buitenom het grote schiereiland **HORNSLANDET** om. Op zee gaat het even ruig met behoorlijke golven, maar dan komen we onder de beschutting van de kust. ZW 4-5. We zeilen door een nauwe smalle sund ten zuiden van het eilandje **BALSUN** door.*

Nu varen we dus in de andere richting en ik herinner me dat een maand geleden hier op de kust allemaal vuurtjes werden gestookt. Ook nu weer varen we langs het schiereiland en in de verte zie ik een lichte streep aan de einder. Terwijl er boven land een grote streep mist lijkt te hangen. Laaghangende bewolking, die gelukkig niet de zee op drijft. Dat lijkt wel de zon en ja hoor als bij de haven aankomen schijn te zon volop. Wel krijgen we eerst nog even een buitje als we de kaap rondon. Mijn pak is dus echt waterdicht. Onderweg zien we toch nog weer een ander zeiljacht. Het haventje van **HÖLICK** blijkt niet echt geschikt voor ons. Hele kleine drijfsteigertjes met smalle boxen. De enige plek is een drijvende steiger met een groot bord: "No admittance to yachts". We gaan er toch maar liggen. Ik ben best moe van het sturen de gehele tijd, maar besluit toch even een wandelingetje te maken met Duca. Het is een mooi plekje met ook nog een duin gebied en een groot strand. Nu de zon zo mooi schijnt en er tegelijkertijd dikke wolkenpartijen zijn, ga ik een 2^e keer lopen met mijn camera. Het licht is prachtig.

9 – 12 oktober. Tijd om te vertragen. Borka.

Vannacht weer veel regen en ook vanmorgen nog. We besluiten de ergste buien af te wachten en dan naar **ENÅNGER** te varen, hier 13 mijltjes vandaan. Voordat we vertrekken heb ik nog een leuk gesprek met Bjorn en Annika, die even naar onze boot komen kijken.

We vertrekken rond 12.00 uur vanaf **HÖLICK** en het is zo goed als droog. Aan de wind motor zeilen naar de sund tussen de eilanden **AGÖN** en **KRÅKON** door. Daarna halve wind nog een mijl of 8 naar het haventje. Helaas is de wind helemaal weg gevallen. Onderweg wel prachtige luchten met onheilspellende wolken. Het is druk in het haventje van **BORKA**. Het is een vereniging en iedereen is druk bezig met het schoonmaken en aftuigen van zijn schip. Morgen komt er een grote kraan en gaan ze alle op de kant.

De zonsopgang de volgende ochtend is prachtig. Het wordt een heerlijke dag. Wat hebben die watersporters hier een geluk dat juist vandaag hun boten op de kant gaan. Het lijkt wel lente! Wij gaan op de fietsjes boodschappen doen bij de Coöp. Zo 1 keer per 14 dagen is genoeg. Daarna een mooie wandeling. Het is nog zo'n 180 mijl naar onze winterligplaats in Stockholm en daar willen we niet voor 1 november aankomen vanwege het grote verschil in kosten. In de zomer per dag zo'n 48 euro voor onze lengte en in de winter voor 6 maanden totaal 1000. Bovendien genieten we hier nog enorm en willen zoveel mogelijk leuke plekken aandoen. Wel gaan we nog weinig voor anker aangezien we onze zonnepanelen niet echt opladen meer. De dagen worden korter maar het valt nog mee: het wordt licht rond 6.15 uur en donker iets voor rond 18.30. De komende dagen krijgen we noordenwind dus dat is handig. We hebben wel enorm geluk gehad met de wind. Op de heenreis veel kunnen zeilen vanwege zuidenwind en hopelijk de komende dagen ook weer.

13 oktober. Eindelijk weer een stukje zeilen. Naar Skärså 16 mijltjes.

Vanmorgen strak blauwe lucht en dan heb ik ook wel zin in een "dipping in and out" ervaring. Als je er eenmaal uit bent is het heerlijk, die tinteling van het 10.5 graden koude water. 16 mijltjes gevaren waarvan 3 uur zeilen en 1 uur motor. Net buiten op zee bij de eerste rosten 2 "White tailed eagles" gezien. De wind nam af en de zee werd daardoor rommelig. Gaandeweg de dag meer bewolkt, maar geen regen. In **SKÄRSÅ** worden we zeer warm welkom geheten. De havenmeester had ons zelfs al opgeroepen op de marifoon om te waarschuwen voor de ondiepe toegang. Hier staan de boeien nog wel dus het viel mee. We hoeven niet te betalen, daar is het nu te laat in het seizoen voor. Wel krijgen we gratis stroom. De aardige man belt ook even de plaatselijke visser Dennis en we wandelen er even heen. Hij is haring aan het roken en morgenochtend kunnen we wat bij hem kopen. Het restaurant is helaas dicht, maar dat verwachtten we wel.

15 oktober. Het lijkt wel lente.

Vanmorgen rond 10.30 vertrokken en wat zijn wij een "mazzelpikken", als ik het zo mag noemen. Het werd een stralende dag. Windkracht 3 uit het noorden en erg fijn nu we op weg naar het zuiden zijn. 12 mijltjes gezeild tussen de rotsjes en eilandje ten oosten van **STORSAND**. Op de heenweg hier ook geweest en toen ook wind mee. Vervolgens rustig de diepe sund naar **SODERHAMN** op voor de nodige boodschappen (lees bezoek aan Systembolaget). Het water staat hier wat lager, waarschijnlijk door de harde noordenwind een paar dagen geleden in het zuiden van de **OOSTZEE**. Plan is om de komende dagen nog een mooie ankerplek te zoeken ten zuiden van het eiland **KUSÖN**, hier 23 mijl vandaan. Wel even de wind in de gaten houden, want die neemt weer toe over een paar dagen. Vanuit het westen dus voor ons afluig.

Blog 8: 16 oktober – 14 november, Cestlavie zwerft in zeer rustig tempo van de Högakusten richting Stockholm: Soderhamn t/m Saltsjöbaden : 250 mijl.

18 oktober. Lekker windje (6-7) vandaag of iets teveel? Segelvik – Axmar Bruk

Gisteren zes mijltjes met weinig wind naar de baai van **SEGELVIK** gedobberd met gemiddeld 2,5 knopen. Mooi aan de steiger maar verder alles opgeruimd. Geen elektriciteit. Wel een mooi oud houten clubhuis. Door de ramen naar binnen turend, maar ik foto's van het interieur en oude zeilplaten. Er is een windwaarschuwing: NW 5-6 en geen buien. Aflandig dus en we wagen het erop. Wel een stuk over open zee. Resultaat? Bijboot bijna verloren doordat hij omsloeg en onder water trok, dus motor aan en in de wind tegen de golven in sturen. Het lukt Meine het bootje aan te halen en extra vast te maken: 1 bevestiging punt los gescheurd. Leren we het dan nooit? Bijboot aan dek of in de davits met harde wind! Ook knalt er nog een schoot kikker van de bezaan giek af en overboord. (We varen met alleen bezaan en kleine fok) Oja en mijn wollen kleurige handschoen waait ook nog overboord! Kortom, moe maar voldaan hier in Axmar Bruk aangekomen. Wel moe van de adrenaline. We waren hier op de heenweg ook en het is een plek die met harde eind goed aan te varen is. Met 7,5 knopen stoven we nu het rotsjes gebied in. Goed opsturen en opletten met windvlagen tot 7. Dan wil het schip oploeven en meestal richting rotsjes hihi. Morgen rustdag! De zeearenden waren er trouwens ook weer. Blijft prachtig. De volgende dag zon, maar te koud om buiten te zitten

20 oktober. Dinsdag: Frisjes met natte sneeuw en weer 15 mijltjes zuidwaarts! Norrsundet. Woensdag tegen de verwachting in droog en weer 25 mijltjes verder Gävle.

Tsja, dat weet je als je in deze tijd van het jaar vaart! Gisteren bijgekomen van onze enerverende zeiltocht! De zon scheen de gehele dag maar toch te koud om buiten in de kuip te zitten: 3 graden. Bovendien waait het of hard en de wind gaat pas liggen rond 1500 uur. Dat is te laat om nog te gaan varen, want het is hier nu om 1800 uur donker. Bij **AXMAR BRUK** hier wordt de kade vernieuwd. Mooi met balken en met traditionele verbindingen. De route vandaag behoorlijk binnendoor. We wilden ook nog door de nauwe doorgang bij **GASHOLMEN**, maar de boeien waren weg zodat we het niet aandurfd. Dan maar om het eiland heen! In de gasthamn worden we hartelijk welkom geheten en geholpen. Ze zijn hier ook aan het werk met grondmachines. Dat moet natuurlijk voor de vorst/sneeuw komt. Ondanks mijn nieuwe winterzeilpak toch beetje koud gekregen van het stil buiten zitten sturen. Ik moet iets bedenken zodat ik geen koude voeten krijg.

21 oktober. Met een kalm zeetje naar Gävle. Weer 25 mijltjes.

Morgen maar mijn bergschoenen aan die ik van Kitty gekregen heb. Morgen naar Gävle en daar weer even blijven! 's Ochtends lag er wat sneeuw op de boot en de steigers, maar die was snel verdwenen. In de middag een stadswandeling van internet gedownload.

Gävle (soms ook Gevle geschreven, verouderd Gefle) is een Zweedse stad in het landschap Gästrikland en de provincie Gävleborgs län. Het is zowel de hoofdstad van die provincie als van de gemeente Gävle. De stad heeft 68700 inwoners (2005) en een oppervlakte van 4179 hectare. De stad ligt

minder dan 200 km ten noorden van Stockholm. Ieder jaar in de kersttijd wordt in het centrum een grote bok van stro opgezet: de Gävlebok. Deze werd bijna elk jaar uit baldadigheid in brand gestoken, maar die traditie sterft uit omdat de bok wordt behandeld met brandwerend materiaal. In 1446 werd de stad stadsrechten verleend door Christoffel III van Denemarken, wat het een van de oudste steden van Norrland maakt. In het verleden was het een haven waar veel hout verscheept werd, later is het een opslagplaats voor aardolie geworden.

Het is een mooie stad met veel groen, oude houten villa's en veel pakhuizen, die zoals overal gerenoveerd worden. We lunchen gezellig met een wijntje erbij voor 12 euro per glas. Ach, wat kan schelen, zegt Meine. Overigens geven we erg weinig geld uit deze reis. Er zijn gewoon weinig gelegenheden zo in het najaar. We zijn al blij als we 1 keer per week boodschappen kunnen doen en alle restaurantjes aan havens zijn gesloten. We maken wel veel gebruik van onze "Little Big Egg", die staat vastgesnoerd op het achterdek en Meine is er al zeer bedreven in. Wel koop ik bij de Zweedse equivalent van de Bever "Naturkompaniet" een paar waterdichte en tot -50 graden warme laarzen met goed profiel van het Zweedse merk "Polyver". En dat is maar goed ook, want een paar dagen verlies ik van beide bergschoenen plots de zolen. Die waren dus toch wat ouder dan gedacht. Als het bijna donker is krijgen we 2 mannen van de Kustwacht aan boord. Aardige lui en ze willen vooral de papieren van Duca zien en later onze paspoorten. We hadden haar bij de douane moeten aanmelden, toen we in Zweden aankwamen, maar ze doen er niet moeilijk over. We kwamen trouwens Zweden binnen via **UTKLIPPAN**, het onbewoonde eiland en daarna pas een week later in een plaatsje, waar het misschien had gekund in **ARKOSUND!**

23 oktober - 27 oktober. Stukje op de motor werd 34 mijl zeilen in het zonnetje. Koers onderweg bijgesteld richting Ångskårklubben

Met sneeuw op de steigers vertrokken we vanmorgen. De zon kwam door en het plan was 22 mijltjes naar **SIKHJÄLMA**. Echter onderweg besloten dit haventje niet aan te doen: lager wal en er stond behoorlijke zeegang. Niet verstandig! Snel via mijn geweldige Navionics app, die direct een route berekent en niet zo ingewikkeld doet als onze plotter, een nieuwe plek gezocht aan de oostkust: beter aan te varen met NW wind. Het werd **ÅNGSKÅRKLUBBEN**. Prachtig baai met pier om aan te leggen. Om 1700 uur kwamen we aan na heerlijk zeilen en net voor zon onder!

Buiten in de kuip nog in onze warme zeilkleding glühwein gedronken tot het met een prachtige sterrenhemel en een eerste kwartier maandje te koud=vochtig werd! We hebben de Dickinson nog niet aan alleen de Eberspacher in de ochtend en avond. Er komt Maandag zuidenwind en dan wordt het hier weer 12 graden. We blijven een dagje op deze prachtige plek want onverwacht is er elektriciteit en douche open. Jimmy van de haven gebeld, maar die nam niet op. Dus vooralsnog geen havengelden afgedragen. Best ok hier op maandag morgen. Heerlijk weekend hier gehad en mooie ontmoeting met een NI/Zweeds stel (Frank en Ewa) uit Uppsala. Smaakt naar meer! Zij stookten een vuurtje en nodigden ons uit voor worstenbroodjes. Heel gezellig en we houden contact. Vanmiddag een mooie wandeling gemaakt aan de andere kant van de baai. Langs oude boerderijen en veestallen. Als we vertrekken doneer ik 400 kronen in een enveloppe in een vochtig kastje. Hoop dat ze niet vergaan zijn, voordat ze gevonden worden.

Het was een prachtig plekje hier en daarom bleven we langer dan verwacht. (Frank en Ewa hebben we half december bezocht in Uppsala. Het voelt heel goed en vertrouwd met hen. Frank kookte Indonesisch voor ons. Zij hebben een heel grote smart TV en we hebben gezamenlijk mijn films op YouTube van onze reis rond Engeland in 2014 bekeken. Bizar om je eigen films te zien op zo'n grote TV. Echt prachtig al zeg ik het zelf)

27 oktober. Vandaag toch nog mooi de helft van de 16 mijltjes kunnen zeilen naar Öregrund.

Net genoeg wind en precies een mogelijke koers. Het is hier lekker weer: droog beetje wind kracht 3 uit het zuiden dus aangenaam temperatuurtje: 12 graden. Zon gaat hier even na 1600 onder maar nog wel vroeg op: vanmorgen 6.54 uur.

28 oktober. 21 mijltjes van Öregrund naar Grisslehamn.

Wist vooraf niet dat hier de grote veerboot naar **ÅLAND** vertrekt. Gelukkig kwamen we niet tegelijk aan hihi! 1 uurtje gezeild en de rest op de motor. Het laatste stuk over een knobbelig zeetje met een paar buien. Het laatste stuk voor de haveningang 1 mijltje afgesneden en tussen de rotsjes door. 6 meter diepgang maar toch spannend, vooral als je er op afvaart met de nodige golfslag. Als we eenmaal liggen aan de kade begint het te regenen. Even later komt de havenmeester langs. Lang geleden dat we er 1 tegenkwamen. Zojuist leuk wandelingetje gemaakt en het atelier van de kunstenaar/schrijver Albert Engström bezocht. Staat eenzaam op een klif met prachtig uitzicht: de natte droom voor eenieder die nu vanwege corona thuis moet werken.

29 oktober. Kalm zeetje ten oosten van eiland Vaddö.

Zonnig dagje ook. Door het kanaal waar ik eerder een vraag over stelde wordt het niet (met mast zijn we 18,5 meter), maar het is ook niet nodig want prachtig weer en ZW windje 3. Dus in de beschutting van het eiland. Op weg naar **ARHOLMA** waar we 22 augustus ook waren. Echter onderweg een mooie ankerbaai gevonden: **BOFJÄRDEN**. We liggen hier nu met bladstil weer en een bijna volle maan. Nog ongeveer 55 mijl naar onze winterligplaats, maar waarom haasten nu het nog zo een lekker weer is? We kunnen nog lang genoeg in een haven liggen deze winter. We liggen nu voor anker in een baai. Meine gaat nog iedere ochtend over boord in 8 graden water en ik af en toe zoals vandaag met de zon erbij. Daarna aan dek mijn haren gewassen met warm water uit de boiler. Zoals het er nu uitziet komen we voorlopig niet naar Nederland. Het is hier beter qua Corona.

30 oktober t/m 4 november: 3 nachtjes in 2 verschillende ankerbaaien. Bofjärden en Tofladen en 3 nachtjes in het leuke stadje Norrtälje.

Beide ankerbaaien op het eiland **BJÖRKÖ** en mooi beschut. Toen de wind aantrok, Windy gaf harde wind tot Windkracht 7 uit het zuiden aan en veel regen, zochten we de beschutting van een het stadje op. Mooi "geparkeerd" aan de hoge wal van een steiger en zeer welkom geheten door de mensen van het restaurant. (De eigenaresse maakt later een prachtige foto van ons schip bij zonsopgang, zoekt contact via facebook en stuurt me de foto. Die gebruik ik later als nieuwjaarskaart!) Mocht de stroom het niet doen, dan kunnen we van hen aftappen en als we water nodig hebben... Kortom een leuk plekje voor een goede "zondagmiddaglunch". Het gaat inderdaad hard waaien en dus fijn dat we hier liggen. De gasthamn is volledig gesloten nu. **NORRTÄLJE** is een leuk plaatsje met een mooie historie. Het werd gesticht in 1622 en de geschiedenis van de stad is goed gedocumenteerd. Op informatiepanelen kun je verhalen lezen over de gebouwen en de voormalige bewoners en je kunt ook een rondleiding door de stad volgen onder leiding van een gids. In het begin van de 20ste eeuw was het bekend als kuuroord vanwege geneeskrachtige modder. Het buitenbadhuis is helaas verdwenen. Men is nu bezig de noordkant van de haven volledig te renoveren met nieuwe moderne gebouwen, restaurants etc. een beetje zoals is **GÄVLE**. Het is een mooi plaatsje met veel oude houten gebouwen ook goede winkels. We "scoren" hier een stoer jutten kleed

voor op de grond in onze deckhouse. We drinken koffie en Meine eet een taartje bij café **HÖRNAN** uit 1912 en kopen daar ook heerlijk brood. In de middag maak ik nog een lange wandeling door het stadje om foto's te maken. Meine gaat met het bootje vissen. Hij houdt goede hoop. De rivier staat erom bekend dat er veel vis zit. Tijdens mijn wandeling zie ik inderdaad heel veel hele kleine visjes proberen tegen de stroom in te zwemmen.

5 en 6 november: op de motor tegen harde wind in. Lidön en Högmarsö. Van een onaantrekkelijk eiland naar een schitterende ankerplek.

Nog steeds rustig stil weer. Wel varen we regelmatig op de motor. **LIDÖN** verlaten we na een nachtje. We hebben een wandeling gemaakt door een soort afbraak-bos. Heel veel omgehakt en laten liggen om te rotten. Waarom? Geen idee. Het plekje aan de ponton was wel ok. We konden precies op de kopse kant liggen met een aantal lijnen uitgebracht naar ogen op de kade. Met weinig wind is dat wel verantwoord.

We zoeken de laatste tijd nog een paar mooie plekjes voordat we naar onze winterligplaats in **SALTSJÖBADEN** gaan. Het is nog mooi weer, dus waarom niet? Nu we weer in het scheren gebied van **STOCKHOLM** zijn gebruik ik een zeer handig boekje, gekregen van een zeiler toen we in **LUSTHOLMEN** (start van de **HÖGAKUSTEN**) lagen. Het is van de **SVENSKA KRYSSARKLUBBEN** en uit 2020. De jongen gaf het weg omdat hij zeker weet, de komende tijd niet naar Stockholm te varen. Enorm aardig! Het geeft van totaal 60 plekken uitgebreide beschrijvingen: luchtfoto, kaartje met dieptes, overzicht van beschutte windrichtingen, afstand tot een volgend plekje, plus en minus en hoe aantrekkelijk het is met kinderen. Zo vind ik een mooie beschutte baai aan de noordkant van het eiland **HÖGMARSÖ**. Door het langwerpige karakter van de baai liggen we nog een paar uur heerlijk "met de zon in de kuip". Goed uitgekiend dus.

6, 7e en 8 november: onze privé plek met "illegaal" afgetapte stroom van het badhuisje. Kyrkogårdsön!

In het gidsje vind ik een mooi plekje net naast de "snelweg", waar alle grote cruise schepen voorbij komen. Een klein eiland met daarop het fort **SIARÖFORTET**, dat gebouwd is direct na WO1, met de bedoeling de Russen tegen te houden. Wel indrukwekkend om overheen te lopen, want het fort beslaat zo'n beetje het gehele eiland. Nu is alles gesloten en als wij aankomen is men net de laatste dingen aan het opruimen. Elektriciteit is er dus helaas niet meer. Gelukkig ontdek ik het badhuisje naast de ponton waar we liggen. Daar brandt een lamp en is ook een stopcontact. We hebben ook een grote haspel aan boord, dus dat is snel geregeld. Ik zoek nog overal naar een brievenbus om in ieder geval de stroom te vergoeden, maar alles is hier hermetisch afgesloten. Vanwege deze voorziening en het mooie weer, blijven we hier 3 nachtjes. Ook ik ga deze dagen in de ochtend even te water bij het badhuisje, dat heel erg privé voelt. Heerlijk!

9 t/m 11 november. Korte afstanden op de motor. Vaxholm en Wasahamnen.

VAXHOLM kiezen we uit omdat de supermarkt en de Systembolaget hier direct aan de kade liggen. Lekker gemakkelijk. Uit eten doen we deze keer toch maar niet. Even geen zin in. Het is behoorlijk wennen in deze "stad". Veel auto verkeer en veerboten. De gasthamn is volledig gesloten. Zelfs de elektriciteit is afgesloten. Dat hadden we niet verwacht. De in de supermarkt gekochte verse pizza kost ons 35% van onze stroom aangezien de elektrische oven behoorlijk veel tijd vraagt. Afijn morgen naar **SALTSJÖBADEN**! Of toch niet? Ik wil eigenlijk wel graag het centrum van **STOCKHOLM** per boot zien, dus we varen naar **WASAHAMNEN**. Daar krijgen we een warm welkom. Er liggen hier aardig wat jachten voor de winter. Onder anderen een Nederlands stel Frank en Lucy met een mooie stalen spitsgatter van ongeveer 36 voet. De Festina Lente.

13 november. Nou nog eentje dan; een mooi ankerplekje. Napoleonviken

Na de afgelopen week ons mooie privé eiland (op een mooie avond zelfs nog borrelen in de kuip) verlaten te hebben lagen we een nachtje in Vaxholm en 2 in Wasahamnen/Stockholm. Erg leuk. De havenmeester aldaar bood ons ook een winterplek aan, maar we houden ons toch bij Saltsjöbaden. Ook vanwege de afspraak die we daar gemaakt hebben. Liggen we dan nu in onze winterligplaats? Nee dus. Toch nog een mooi ankerplekje gevonden: **NAPOLEONSVIKEN!** Heerlijk rustig tussen de hoge rotsen. Op dit moment regent het. Dat is lang geleden. Vanmiddag benut om de “statistieken” van deze reis bij te werken. Zie de screenshot. De komende tijd ga ik al het foto/filmmateriaal verwerken tot ik denk 2 filmpjes. Er waren nog zulke prachtige dingen te zien op de terugweg vanaf de **HÖGAKUSTEN!**

15 november – 7 december. Settelen voor de winter in Saltsjöbaden

Wij zijn ons hier aan het installeren. We liggen hier heel erg beschut direct aan de steiger, dus fijn. De harde wind van een paar dagen geleden hoorden we wel, maar liet ons beschut door de andere schepen. Wel gaan we binnenkort op andere boten wat lijntjes vastzetten hihi. Die klapperen nogal. Wat wederwaardigheden:

- Dat betekent in Nacka dekzeil en een klein olie gevuld radiator (deckhouse kan in de winter koud blijven vandaar) gekocht
- Bijbootje leeg laten lopen en opbergen
- Het internet hier wordt gerepareerd, want was kapot.
- De propellers die onder de boot worden geïnstalleerd als het gaat vriezen liggen al klaar. Service van de haven.
- Inmiddels weer aardig wat wassen gedaan. Blijft open direct aan de haven
- We kunnen ook onze fietsjes en andere spullen opslaan in de doucheruimte. Daar wordt nu het water afgesloten, dus wc en douche binnenkort 500 meter verderop in het regattacenter. Daar kunnen we ook gratis sauna gebruiken.
- Er zijn hier een paar boten bewoond en er komen veel mensen dagelijks langs wandelen dus dat is leuk voor een praatje.
- Ik heb ook 10 minuten fietsen hiervandaan een heel goede bakker gevonden. Verdere boodschappen met de trein of fiets naar Saltsjöbaden (vroeger Tippen genaamd) winkelcentrum
- Auto kopen blijkt vooralsnog lastig, want vast adres nodig voor verzekering en belasting. Maandag 4 uur in het ov gezeten en 12500 stappen gezet om in een wijk NO Akersberga van Stockholm te komen. Daar autodealers maar duur. We doen het nu per ov, fiets en gaan eventueel auto huren als we wat langer weg willen.
- Tent over de giek gemonteerd. Houdt het totnutoe goed. Afwachten hoe het is met harde wind. Ook tijd genomen om nieuwe hoesjes voor onze lieren te maken op de naaimachine.
- Erg jammer dat we dit jaar de kerstmarkt en niet mee gaan maken. Doen we normaal nooit, maar hier leek het me wel leuk.
- Volgend weekend gaan we naar Uppsala. Onze (nieuwe) vrienden hebben ons uitgenodigd en hij (NL) gaat Indonesisch voor ons koken. Stad bekijken en slapen in een hotel. Verheug me nu al op het ligbad. Met kerst gaan we een weekje naar Dalarna in een door Nederlanders gerund hotel. (Hotel Lugnet in Malun). We zouden nog naar NL maar dat durven we i.v.m. Corona toch niet aan. We hebben daar natuurlijk ook geen huis meer dus dat betekent of logeren bij vrienden of duur in een hotel.

Excel overzicht 15 juli – 15 november 2020: Delfzijl – Trysunda – Stockholm

Vertrek- en aankomsttijden. Triptijden. Afstanden. Zeil- en motor uren. Vertrek- en overnachthaven. Havengelden.

Datum	Vertrek	Aankomst	Trip Tijd	1/24ste	Netto	Motor	Motor	Motor	Niet	Vertrekhaven	Overnachthaven	sum tr	Track	Totaal	Trip Mijl	Euro's		Kade	Marina
15-7	08:15	17:00	8:45	0,4	8,8	4972	4978	6		Delfzijl	Norderney	170		185	15	€ 41,50			1
16-7					1,0	4978	4979	1	2	Norderney	Juist	185		195	10	€ 0,00	3		
18-7	7:45	20:03	12:18	0,5	12,3	4979	4991	12		Juist	Cuxhaven	195		315	120	€ 32,50			1
19-7	10:30	17:15	6:45	0,3	6,8	4991	4993	2	1	Cuxhaven	Gieselau	315		355	40	€ 0,00		2	
21-7	9:10	14:00	4:50	0,2	4,8	4993	5004	11		Gieselau	Laboe	355		390	35	€ 66,00		2	
23-7	10:10	18:10	8:00	0,3	8,0	5004	5011	7		Laboe	Heiligenhafen	390		422	32	€ 0,00	1		
24-7	10:00	16:15	6:15	0,3	6,3	5011	5014	3		Heiligenhafen	Grosenbode	422		439	17	€ 0,00	1		
25-7	6:25	17:30	11:05	0,5	11,1	5014	5022	8	1	Grosenbode	Hesneas	439		495	56	€ 0,00			2
27-7	8:40	19:30	10:50	0,5	10,8	5022	5024	2	2	Hesneas	Smygehuk	495		548	53	€ 48,00			3
31-7	10:00	19:00	9:00	0,4	9,0	5024	5029	5	1	Smygehuk	Brantevik	548		592	44	€ 20,00			2
2-8	7:50	17:45	9:55	0,4	9,9	5029	5038	9	1	Brantevik	Utklippan	592		645	53	€ 29,00		1	
3-8	12:30	18:30	6:00	0,3	6,0	5038	5040	2		Utklippan	Kristianopol	0	25	670	25	€ 26,00			1
4-8	9:20	18:30	9:10	0,4	9,2	5040	5047	7	1	Kristianopol	Måso Getterö	25	67	695	25	€ 0,00	2		
6-8	8:40	17:00	8:20	0,3	8,3	5047	5049	2		Måso Getterö	Kiddeholmen	67	98	726	31	€ 0,00	1		
7-8	8:40	17:50	9:10	0,4	9,2	5049	5058	9	1	Kiddeholmen	Spåro Glo	98	134	762	36	€ 0,00	2		
9-8	7:15	17:30	10:15	0,4	10,3	5058	5067	9		Spåro Glo	Arkosund	134	188	816	54	€ 33,00			1
10-8	17:00	17:30	0:30	0,0	0,5	5067	5067	0		Arkosund	Arkosund Ankeren	188	190	818	2	€ 0,00	1		
11-8	11:00	16:00	5:00	0,2	5,0	5067	5071	4	1	Arkosund Ankeren	Havringe	190	207	835	17	€ 10,00		1	
13-8	11:30	17:00	5:30	0,2	5,5	5071	5076	5		Havringe	Oja Landsort	0	23	858	23	€ 33,00		1	
14-8	16:00	16:30	0:30	0,0	0,5	5076	5076	0		Oja Landsort	Ankerplek	23	28	863	5	€ 0,00	1		
15-8	9:00	15:15	6:15	0,3	6,3	5076	5082	6	1	Ankerplek	Hävadskår	28	49	884	21	€ 0,00	2		
17-8	10:30	17:15	6:45	0,3	6,8	5082	5083	1		Hävadskår	Härsö	49	68	903	19	€ 0,00	1		
18-8	10:45	12:00	1:15	0,1	1,3	5083	5086	3	2	Härsö	Saltsjöbaden	68	75	910	7	€ 136,00			3
21-8	9:30	17:00	7:30	0,3	7,5	5086	5089	3		Saltsjöbaden	Stor Asken	75	112	947	37	€ 0,00	1		
22-8	10:30	14:45	4:15	0,2	4,3	5089	5091	2		Stor Asken	Arholma	112	130	965	18	€ 0,00	1		

23-8	8:30	16:00	7:30	0,3	7,5	5091	5095	4	1	Arholma	Öregrund	130	169	1004	39	€ 0,00			1
24-8	17:00	18:45	1:45	0,1	1,8	5095	5096	1	1	Öregrund	Sand Ören	0	6,25	1010	6	€ 0,00	2		
26-8	9:45	17:30	7:45	0,3	7,8	5096	5103	7		Sand Ören	Lovgrund	6,25	47	1051	41	€ 0,00	1		
27-8	10:00	12:00	2:00	0,1	2,0	5103	5105	2		Lovgrund	Enmaren	47	57	1061	10	€ 0,00	1		
28-8	10:30	15:15	10:30	0,4	10,5	5105	5110	5	3	Enmaren	Axmar Bruk	57	73	1077	16	€ 38,00		1	
1-9	10:15	16:15	6:00	0,3	6,0	5110	5116	6		Axmar Bruk	Hallskär	73	103	1107	30	€ 0,00	1		
2-9	9:30	13:30	4:00	0,2	4,0	5116	5120	4		Hallskär	Fläsvik	103	116	1120	13	€ 0,00	1		
3-9	10:00	12:30	2:30	0,1	2,5	5120	5120	0		Fläsvik	Hudiksvall	116	129	1133	13	€ 40,00			2
5-9	10:00	18:00	8:00	0,3	8,0	5120	5124	4	1	Hudiksvall	Mellanfjärden	129	166	1170	37	€ 18,00		1	
6-9	12:15	17:00	4:45	0,2	4,8	5124	5126	2		Mellanfjärden	Lill Luban	166	182	1186	16	€ 0,00		1	
7-9	10:15	10:30	0:15	0,0	0,3	5126	5127	1		Lill Luban	Galtström	182	183	1187	1	€ 0,00		1	
8-9	10:20	16:20	6:00	0,3	6,0	5127	5129	2		Galtström	Kattskär	183	204	1208	21	€ 0,00	1		
9-9	10:15	15:00	4:45	0,2	4,8	5129	5132	3	1	Kattskär	Kiddeholmen	204	219	1223	15	€ 0,00	2		
11-9	10:45	15:00	4:15	0,2	4,3	5132	5135	3		Kiddeholmen	Harnosund	0	17	1240	17	€ 20,00		1	
12-9	10:15	11:15	1:00	0,0	1,0	5135	5136	1		Harnosund	Lustholmen	17	19	1242	2	€ 18,00		1	
13-9	11:00	16:00	5:00	0,2	5,0	5136	5137	1	1	Lustholmen	Madansviken	19	40	1263	21	€ 0,00	2		
15-9	9:30	15:30	6:00	0,3	6,0	5137	5138	1	2	Madansviken	Norrfällsviken	40	55	1278	15	€ 22,50			3
18-9	11:00	14:30	3:30	0,1	3,5	5138	5139	1	2	Norrfällsviken	Trysunda	55	73	1296	18	€ 0,00		2	
21-9	10:45	13:15	2:30	0,1	2,5	5139	5142	3		Trysunda	Ulvohamn	73	84	1307	11	€ 4,00		1	
22-9	11:30	12:30	1:00	0,0	1,0	5142	5143	1		Ulvohamn	Mjälton	84	88	1311	4	€ 5,00		1	
23-9	11:00	15:30	4:30	0,2	4,5	5143	5147	4		Mjälton	Barstahamn	88	101	1324	13	€ 18,00		1	
24-9	10:15	15:30	5:15	0,2	5,3	5147	5147	0		Barstahamn	Lövvik	101	114	1337	13	€ 15,00		1	
25-9	8:45	11:30	2:45	0,1	2,8	5147	5149	2		Lövvik	Sundhamn	114	125	1348	11	€ 0,00	1		
26-9	14:00	17:00	3:00	0,1	3,0	5149	5151	2	1	Sundhamn	Harnosund	0	25	1373	25	€ 40,00		2	
28-9	11:00	17:00	6:00	0,3	6,0	5151	5152	1	2	Harnosund	Sorakersviken	25	30	1378	5	€ 0,00		2	
30-9	11:00	13:00	2:00	0,1	2,0	5152	5157	5		Sorakersviken	Alnö	30	40	1388	10	€ 0,00			1
1-10	11:00	13:15	2:15	0,1	2,3	5157	5159	2		Alnö	Juniskär	40	50	1398	10	€ 0,00	1		
2-10	11:00	14:30	3:30	0,1	3,5	5159	5161	2		Juniskär	Skatan	50	64	1412	14	€ 13,00		1	
3-10	11:00	14:30	3:30	0,1	3,5	5161	5162	1	4	Skatan	Mellanfjärden	64	83	1431	19	€ 32,00		4	

8-10	9:45	15:00	5:15	0,2	5,3	5162	5168	6		Mellanfjärden	Holick	83	108	1456	25	€ 0,00			1
9-10	12:00	17:00	5:00	0,2	5,0	5168	5172	4	3	Holick	Borka	108	123	1471	15	€ 53,00			4
13-10	10:30	15:00	4:30	0,2	4,5	5172	5174	2	1	Borka	Skarsa	123	139	1487	16	€ 0,00		1	
15-10	10:30	17:00	6:30	0,3	6,5	5174	5176	2		Skarsa	Soderhamn	139	157	1505	18	€ 28,00			2
17-10	11:30	14:30	3:00	0,1	3,0	5176	5177	1		Soderhamn	Segelvik	157	163	1511	6	€ 0,00		1	
18-10	11:45	14:00	2:15	0,1	2,3	5177	5179	2	1	Segelvik	Axmar Bruk	163	181	1529	18	€ 21,00		1	
20-10	9:45	15:00	5:15	0,2	5,3	5179	5182	3		Axmar Bruk	Norrsundet	181	195	1543	14	€ 15,00			1
21-10	9:45	15:00	5:15	0,2	5,3	5182	5188	6	1	Norrsundet	Gävle	195	220	1568	25	€ 30,00		2	
23-10	10:00	17:00	7:00	0,3	7,0	5188	5193	5	3	Gävle	Angskärklubben	220	254	1602	34	€ 40,00		3	
27-10	9:50	13:50	4:00	0,2	4,0	5193	5195	2		Angskärklubben	Oregrund	254	270	1618	16	€ 0,00			1
28-10	9:00	13:30	4:30	0,2	4,5	5195	5200	5		Oregrund	Grisslehamn	270	291	1639	21	€ 20,00			1
29-10	9:45	13:10	3:25	0,1	3,4	5200	5204	4		Grisslehamn	Bofjärden	291	308	1656	17	€ 0,00	1		
30-10	12:15	14:30	2:15	0,1	2,3	5204	5206	2	1	Bofjärden	Björko	308	317	1665	9	€ 0,00	2		
1-11	9:15	12:15	3:00	0,1	3,0	5206	5210	4	2	Björko	Norrtälje	317	330	1678	13	€ 0,00		3	0
4-11	9:45	12:15	2:30	0,1	2,5	5210	5212	2	3	Norrtälje	Lidön	330	342	1690	12	€ 0,00		1	
5-11	10:25	13:25	3:00	0,1	3,0	5212	5216	4		Lidön	Høegmarsö	342	355	1703	13	€ 0,00	1		
6-11	10:00	12:30	2:30	0,1	2,5	5216	5219	3	2	Høegmarsö	Kyrkogårson	355	366	1714	11	€ 0,00		3	
9-11	9:30	12:30	3:00	0,1	3,0	5219	5222	3		Kyrkogårson	Vaxholm	366	379	1727	13	€ 0,00			1
10-11	11:00	13:15	2:15	0,1	2,3	5222	5224	2	1	Vaxholm	Wasahamnen	379	390	1738	11	€ 60,00			2
12-11	10:15	13:30	3:15	0,1	3,3	5224	5227	3	1	Wasahamnen	Napoleonviken	390	405	1753	15	€ 0,00	2		
14-11	10:15	14:00	3:45	0,2	3,8	5227	5229	2		Napoleonviken	Saltsjöbaden	405	410	1758	5	€ 0,00			1
Totaal					372			257	52			Totaal			1588	€ 1.026	36	43	34

Een korte epiloog

Het laatste blog (8) en film (9) van 2020. Zeilen in oktober en november langs de oostkust van Zweden. Het bleef maar goed weer en dus konden we er geen genoeg van krijgen. Uiteindelijk onze laatste ankerplek op 12 november voor 2 nachtjes. Langer lukte niet meer vanwege te weinig zon op de

14 juli t/m 14 november	Delfzijl t/m Trysunda
Noordelijkste Positie	63° 8.391' N
Oostelijkste Positie	18° 47.141' E
Uren gevaren	372
Motor uren	257
100% Zeiluren	115
Dagen niet gevaren	52
Dagen totaal op pad	124
Totaal mijlen	1588
Gemidd afstand per dag	13
Ankeren	35
Mooring	1
Ponton/kade	43
Haven/marina	34
Totaal havengelden	€ 1.026
Havengelden per dag	8
Gemidd snelheid per dag	4,3

panelen! Achteraf gezien zijn we heel blij en dankbaar dat we het lef hadden om toch naar Zweden te gaan. Ondanks Corona. Wat hebben we weinig gemerkt van alle stress in Nederland. Voor ons was het een goed jaar. Prachtig weer. Redelijk veel kunnen zeilen. Op de heenweg naar het noorden veel zuidenwind. Op de terugweg ook helaas, maar toch ook wel noorden wind. Dan werd het direct kouder. Geen pech en aanvaringen gehad. He enige dat er mee ophield, of in ieder geval een zorgwekkend geluid begon te maken, is onze autopilot. Die hebben we dus niet meer gebruikt. En sinds onze stuurcilinder is gereviseerd dit voorjaar, gaat sturen met de hand ook een stuk gemakkelijker. Bovendien waren het geen enorme dag afstanden. Hiernaast vind je een screenshot van de belangrijkste data. Geniet van de film met veel zeilbeelden en prachtige zonsondergangen.